

Hind 18 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

J. ORO – 100!

**KUTSIKATE
KATSIKUD**

**VALLATUD
ÜLESANDED**

**KADRIORU
LOSSI VAIM**

KOOMIKS

ISSN 1406-3441

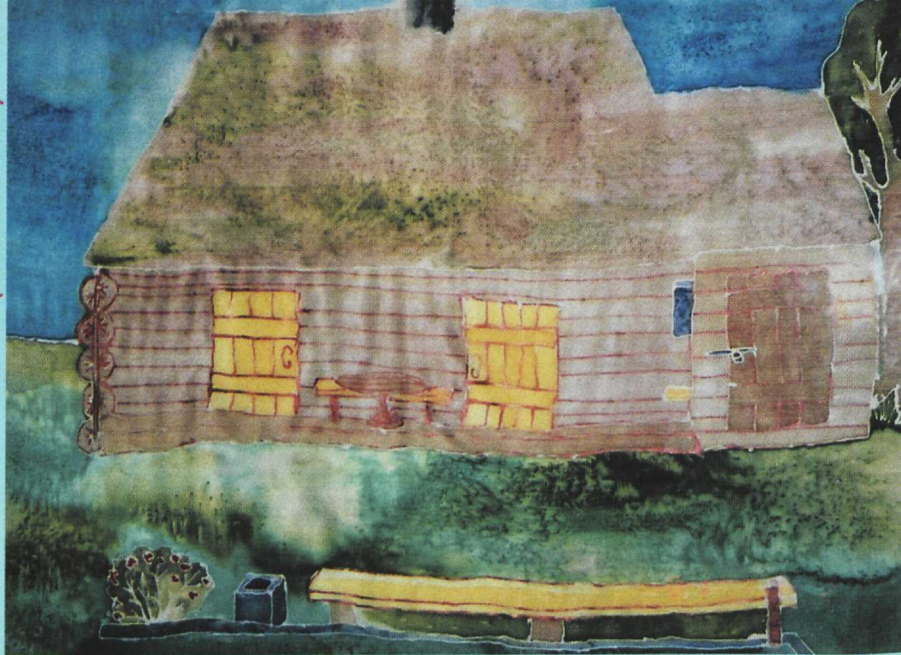
917714063440501

↓ Joonistas Rena Laiksoo
(Mustamäe LML)

↓ Joonistas Katrin Allikmets (Mustamäe LML)

Igal aastaajal oma rõõm

Kevadel on lumikelluke
ja päike piilub pilve tagant.
Suvel aga ujumine nagu alati.
Sügisel on loodusilu, lehed punetavad.
Talvel aga pehme uni
jõuluvana tulekuni.

Lumikelluke

Vaata, lume sees on augud!
Kes sealt välja piilub küll?
Seal on lumikellukene väike –
esimene kevadlill!

Anna-Liisa Tampuu Tallinna Gustav
Adolfi gümnaasiumi 5. klassist

...

Kord paistis silma mulle
üks armas vana raamat.
See oli muinasjuturaamat –
nii armas raamat, huvitav!
Seal elas prints, kes oli kõrk,
kuid heaks sai õige pea.
Kuid armsam lugudest on mulle
see armas vana raamat.

Reeli Viikberg Tallinna
Vanalinna hariduskolleeegiumist

Minu kindlus

Minu kodu on minu kindlus,
minu pere on minu õnn.
Minu ema on minu valgus.
Minu kodu on minu algus.

Minu tuba on minu rõõm!
Minu tuba on mu lemmikpaik!
Minu tuba on minu süda!
Ja ta on suur ja lai!

Mul on kass,
ta on laiskvorst.
Ta sööb ja magab
ning lemmiksöök on temal vorst.

Minu teler on minu raamatud.
Minu hoov on kuningapark.
Kuna mu kassi lemmikpaik on köögis,
ma mõtlen, et ta on väga tark.

Ma hoolitsen kassi eest.
Ema hoolitseb minu eest.
Kass hoolitseb meie eest,
sest et meil on kodu – meie kindlus.
Meil on pere – meie õnn.
Meie valgus,
meie algus!

Aleksandr Martsinkevitšus
Narva Pähklimäe gümnaasiumi
5.a. klassist

↑ Joonistas Andrus Mets (Mustamäe LML)

TERE, HEA LAPS! TAHAKSIN TEILE JUTUSTADA OMA MAAILMAST.

MINU MAAILM

Minu maailm on teistest erinev. Minu maailm on reisimine ja sport. Mulle meeldib teha igasugust sporti, aga lemmikspordialad on tennis, karate ja mägironimine. Veel meeldib mulle reisida, sest teistes maades on palju huvitavat. Ma olen käinud 15 maal. Sellel pildil olen Hispaanias purjetamas.

Nastja Anissimova (11) Tallinnast

J

MAAILM MEIE

Tõepoolest: kõik me elame samal Maal ja samal maal, kuid igaühe maailm on erinev. Igas kodus on erinevad isad-emad, igas koolis isemoodi õpetajad, igal rahval erinevad kombes. Tegelikult pole see ju sugugi paha: mõelge ise, kui igav oleks elada, kui kõik inimesed oleksid ühepikkused, -paksused ja -tarkused – justkui koopiamasinast välja tulnud!

Ka see, et inimeste teadmised on aegade jooksul muutunud, on huvitav: kui näiteks keskajal oleks keegi mobiiltelefoniga kõnelnud, oleks ta kindla peale nõiana tule-riidale saadetud!

Sellest, missugune näeb välja Maa, on ka erinevatel aegadel olnud isemoodi ettekujutus. Aastast 150 on säilinud kreeklase Ptolemaiiose koostatud kaart, millelt võib leida üle 8000 linna ja asula. Mandritest oli kaardijoonistajal oma ettekujutus, kuid huvitav on see, et tema joonistatud Maa oli kerakujuline.

Keskaegsed kaardikoostajad aga tegid töö endale väga lihtsaks ning läksid omadega pehmelt öeldes rappa: nende meelest oli

Maa üks suur ümar latakas, mille ülemises ääres asus Ida. Kolm suurt veekogu (Vahemeri, Don ja Niilus) jagasid maismaa kolmeks mandriks: Euroopaks, Aafrikaks ja Aasiaks, neid aga ümbritses meri, mis laius kuni maailma ääreni. Aasia oli küll joonistatud suureks, kuid Euroopat ja Aafrikat peeti ühesuurusteks. Küll oli siis ikka kerge geograafiat õppida – Mappa Mundi (ehk maailmakaardi) joonistamisega sai hakkama õige lihtsalt!

Kuni 16. sajandini oli kombeks maakaarte "sodida" – nendele joonistati igasuguseid imeelukaid, keda meresõitjad väitsid "maailma äärel" näinud olevat: näki-neitsisid, lind-inimesi, habemega naisi ja hobuse alakehaga mehi. Kuigi Ptolemaiiose maakerakaarti hakati 1400. aastatel jälle uurima, oli enamjagu teadlastest veendunud selles, et tegelikult on maa lame ketas, sest egas inimesed ole kärbsed, kes suudaksid, pea alaspidi, maakera alumisel poolel kõndida. Ptolemaiiose maakaardil oli siiski ka "väike" ebatäpsus: nimelt olid sellel Lõuna-Aafrika ja Aasia otsapidi kokku kasvanud. Kui portugallased 1488. a. selle vea leidsid ja parandasid, algas nende ja his-

paanlaste vahel tõeline "purjeregatt" – mõlema eesmärgiks oli leida kiire ja mugav mereteed Indiasse. Hinnaliste vürtside vedamisega said paljud kaptenid pururikkaks, ning peaaegu iga purjereisi järel tehti maakaartidele parandusi. Võistlejad püüdsid, maksu mis maksab, üksteise tagant kaarte näpata, ning seda alamt, kes andis maakaardi vastaspoole kätte, ootas surmanuhtlus.

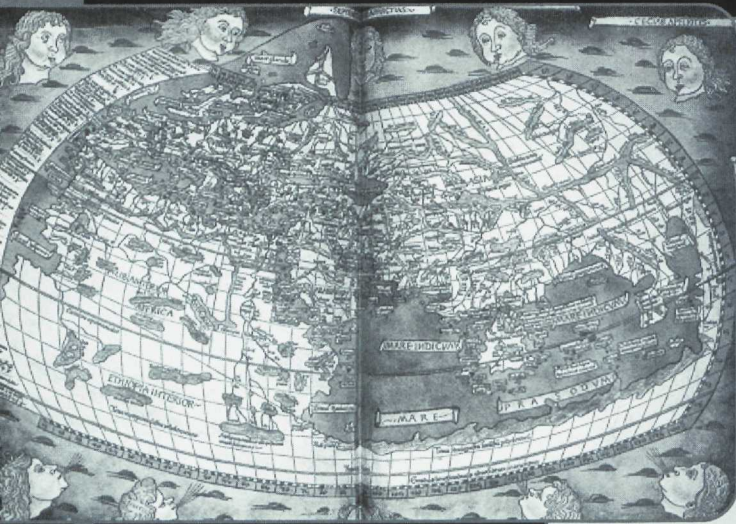
Sellegi poolest tegid ka parimad meresõitjad kaarte koostades vigu – näiteks joonistas Kolumbus oma kaartidel Lääne-India saared Aasia mandri osaks.

→ Vaata lk. 4

**Täname
Kultuurkapitali ja
Hasartmängufondi**

Aastast 150 säilinud kreeklase Ptolemaiose koostatud maailkaart.

Kompass leiutati 13. sajandil.

MERI TEEB LEIDLIKUKS

Juba 13. sajandil hakkasid meresõitjad küll kasutama juba ka kompeasse, kuid need polnud alguses kuigi usaldusväärsed, sest magnetnõelad kippusid kuulama ka laeval raudosade sõna.

Tänu maadeavastajatele tuli lõpuks ka kõige tuli hingelisemate pannkoogikujulise maa pool-dajatel alla vanduda. 1492. aastal valmistatud gloobus on juba hoopis teine asi! Ainult et "kasvult" peeti maakera poole väiksemaks, kui ta tegelikult oli. 17. sajandil muutus nii maailmakaubanduse kui maailmakau-koostamise liidriks väike Holland. Atsakate hollandlaste joonistatud

kaardid olid juba üpris meie omade sarnased, ainult nabapiirkondadest oli tollal veel üsna ähmane pilt.

1735. aastal leiutas inglane John Harrison meresõitudeks hädavajaliku kronomeetri – täpse ja vastupidava riista, mille abil

saadi kindlaks määrata laeva asukoha pikkusmõõte. Kõik riigid, kel vähegi laevu jagus, hakkasid korraldama teaduslikke ekspeditsioone kaartide koostamise ettekäändel. Tegelikult huvitasid valitsejaid rohkem avastamata maade rikkused...

Ilma pikkusjooni tõmbamata ei saanud täpseid kaarte koostada. Aga missugune pikkusjoon ehk meridiaan nimetada 0-meridiaaniks, selle üle vaidlesid kartograafid tükk aega. Prantslastest kaardikoostajad arvasid 1660. aastatel, et nullmeridiaan asub Pariisis, taani täheteadlane Tycho Brache kinnitas, et nullmeridiaan poolitab tema Hveni saarel asuvat observatooriumi. Kuigi aastast 1866 võeti nullmeridiaanina kasutusele Londoni lõunapoolses osas asuva Greenwichi observatooriumi all kulgev meridiaan, ei tahtnud prantslased seda kaua – kuni 1913. aastani – tunnista.

KAART RÕOVIS KUNINGAT!

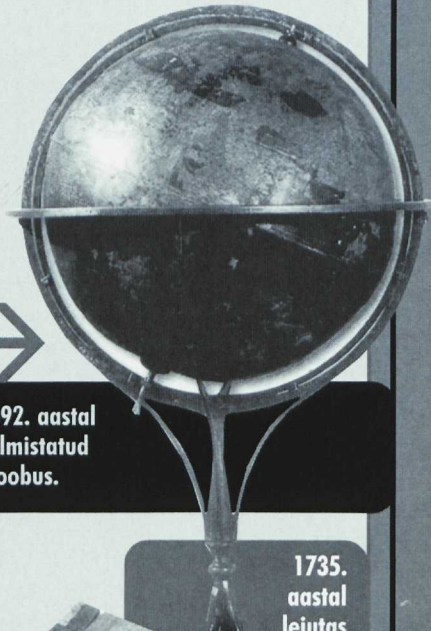
1. mail 1682. aastal jäi Prantsuse kuningas Louis XIV mitme tuhande ruutkilomeetri võrra vaesemaks. Tegemist polnud mingi sõjakaotusega, vaid hoopis Pariisi observatooriumi kartograafide täpse tööga: tublid mehed tahtsid kuningale rõõmu valmistada ning näitasid talle Prantsusmaa rannikualade uusimat kaarti. Kuid Louis XIV nägu muutus uut kaarti uurides morniks: vanade maakaartide kohaselt oli tema kuningriik märksa suurem. Bretagne' i

neemetipus asuv Bresti linn oli uuel kaardil tervelt 177 km võrra lähemal kui vanal. Kuningas pidi nukralt tõdema, et kartograafide täpse töö kaudu oli ta kaotanud rohkem maad kui üheski sõjas...

Tänapäeval pole kaartide koostamiseks enam vaja merd sõita ega kõrbetuultes rännata. Nüüd võivad kartograafid tänu satelliidifotodele koostada ülitäpseid kaarte nii mäestikest, merepõhjast kui läbipääsmatutest džunglitest.

Maakaardid on saanud osake-seks meie kõigi maailmast. Turis-mifirmadest võib igaüks reisile asudes saada täpse kaardi sellest maast, kuhu kavatsetakse reisida. Enam pole kellelgi hirmu, et kaugele rännates võib kogemata lindi-nimese küüsi sattuda või maake-ra äärelt alla pudeneda.

Jüri Trouberg

1492. aastal valmistatud gloobus.

1735. aastal leiutas inglane John Harrison meresõitudeks hädavajaliku kronomeetri.

Tere, mina olen Kadrioru lossi vaim. Igal lossil ja kindlusel on oma vaim, juhaks kui sa seda veel ei tea. Kui loss valmis saab, siis kolivad nad sisse ja jäävad sinna nii kauaks, kuni see loss püsti seisab. Või muidugi on ka võimalus alati mujale elama minna, juhaks kui hetke korter ei meeldi, aga seda tuleb üsnagi harva ette, sest kolimised on alati nii kulukad ja peale selle tohutult tülikad kah veel.

Kord saja aasta jooksul toimub Suur Lossivaimude Pidu ja siis saame me kõik kokku ja räägime, mis huvitavat on vahepeal toimunud. No, igasuguseid huvitavaid asju saab teada. Ja minul on järgmiseks peoks juba uudis olemas. Kohe selline uudis, mida kuuldes teised vaimud kadedusest hele-hele roosaks lähevad või siis imestusest oma kummitusliku suu nii lahti unustavad, et tervelt kolm lõiku torti sinna sisse korraga ära mahuks.

Kindlasti arvad sa, et ma olen selline hirmuäratav ja õel kummitus, kes veedab oma aega kõige kohutavama ulgumisega mõõda lossi tormates ja vahepeal enda lõbustuseks ka natuke raudahelaid kõlitate. Kindlasti käib sellega kaasas ka pimedas üksikute mõõdakäijate hirmutamise ja kummalised hääled tormistel õdedel.

Aga tegelikult ei ole ma üldsegi selline kuri ja pahatahtlik. Ei päris kindlasti mitte!

Olen hoopis üks pisike ja väga-väga armas lossivaim, kellele meeldib hirmsasti rosinaid süüa, ja vahelduseks ka mõnda väikest vingerpussi mängida. Aga mis ma siin nüüd laterdan muudkui endast. Tegelikult oli mul plaanis rääkida hoopiski milleski muust. Nimelt sellest suurest uudisest, mis minu leivanumbriks suurel lossivaimude peol saab olema. Aga kahjuks on suure peoni veel nii palju aega, et ma vist ei jõua nõnda kaua oodata. Mul on hirmus tahtmine seda kellegagi jagada. Uudis lausa kõditab mu kurgus ja tahab välja vupsata. Nii ma siis otsustasingi, et räägin seda sulle, mu väike sõber.

Oli üks tavaline päev, ei midagi erilist. Nagu alati, alustasin oma päevaplaani pisikeste vingerpussidega, mis kujutasid endast mõnede maalide viltu lükkamist ja natuke tuuletõmbe tekitamist paaris ruumis. Ah jaa, Kadrioru lossis asub kunstimuseum, seda ma vist ei maininudki. No igatahes olen ma selle kohaga väga rahul, sest ilusaid pilte on mulle alati meeldinud vaadata ja kui neid on tervelt kaks korrust täis, mis siis viga – ainult imetle.

Nii, las ma mõtlen, mis edasi sai. Ahaa, siis tehti muuseum lahti ja esimesed külalastajad tulid sisse. No loomulikult oli minu kohustuseks neid natuke tülitada, aga ainult õige natuke. Peale selle, ma pean ju ometigi ennast millegagi vormis hoidma. Vanust on mul juba peaaegu 300 aastat! See arv pole teab mis suur lossi-

vaimu kohta, aga viriseda ei saa.

No igatahes seal ma siis tuhisesin mõõda lossi ruume, tekitades aega-jalt põrandakriuksumise ja naksumise häält, et külalastajad, kes niigi hiirvaikselt püüdsid olla, piinlikkust tundsid ja veelgi vaiksemalt proovisid liikuda. Korraga nägin midagi imelikku. See oli nii imelik, et ma jäin sekundipealt seisma ja lihtsalt vaatsin.

Seal oli palju lapsi. Rohkem kui ma kunagi selles lossis näinud olin. Nad istusid ümber Jutustaja ja kuulasid teda hoolega. Korraga nad kõik tõusid ja sammusid Jutustaja järel järgmisesse ruumi. Igal muul ajal oleksin ma ilmselt paarile neist jala taha pannud, aga seekord läks mul see täiesti meelest. Muidugi, pärast sõitlesin ennast tublisti sellise hajameelsuse eest, sest ega ma mingi muldvana 1000aastane vaim ei ole, kellel hakkab juba samal vaikselt selga kasvama, et võiksin nüümoodi ennast unustada.

Järgnesin neile uudishimust ja leidsin end Suurest Saalist. Suureks Saaliks kutsun mina kõige ilusamat ja suuremat tuba lossis. Ja ilus on see tõesti, ära kaunistatud ja ehitud.

Isegi inglükujud on seal, sellise tiibadega ja puha.

Ma veel mäletan, kui seal toimusid ballid ja igasugused muud toredad peod. No muidugi peetakse siin ka nüüd pidusid, aga nii uhkeid ja suurejoonelisi kleite kui siis, ma enam näinud ei ole. Sa võid ju ette kujutada, kuidas lossi ukse ees peatusid tõllad ja neist astusid välja Tuhkatriinu sarnased daamid, kuigi ma ei mäleta, et keegi siin oma kinga ära oleks kaotanud. Jah, ma teaksin sellest kingakaotamisest siis kohe.

Aga sa ei arva iialgi ära, mis nüüd juhtus. Parajasti oli Jutustaja oma järgmist lugu rääkima hakanud ja, kujutat sa ette, nad kõik olid seal põrandal pikali! Ja veel nii liikumatult, et paar turisti ilmselt pidasid neid kivikujudeks ning ahhetasid mõõdu-des. Ära sa arva nüüd, et kunstimuseumis sellist keset põrandat pikutamist harastataksegi! Igatahes veel suuremaks kasvab mu imestus siis, kui Jutustaja joonistusvahendid välja võttis. Arvatavasti oleksid mul suurest pungitamisest silmad peast vupsanud. Peale selle olin ma selleks ajaks juba uudishimust nii suureks paisunud, et paljast nõela nägemisest oleks piisanud lõhkemiseks. Pean siiski kinnitama, et kümnes tükis liikumine ei ole kuigi lihtne ja otstarbekas. Järelikult jäi üle ainult üks võimalus – uurida välja kõik, mis mind huvitas. Ja nii ma siis hakkasingi pihta. See ei olnud eriti raske, seda just tänu minu

omadusele olla nähtamatu. Muidugi, paaril korral läks natuke pahasti ka, eriti toorkord, kui nina ukse vahele jäi, sest ma ei olnud piisavalt kiire, ja siis tuli mitu kuud valutava ja kinniseotud ninaga ringi tuusel-dada.

No mis ma siis teada sain? Päris palju asju. Esiteks seda, et Jutustaja ongi selline, kellega koos võib kunstimuseumi põrandal pikutada ja et Jutustaja pole keegi muu, kui üks vabatahtlik, kes rõõmsal meelel teeb kõigile lastele soovi korral lossis ringkäigu ja räägib siis veel mitu huvitavat juttu pealekauba nii eesti kui ka vene keeles.

Teiseks sain teada seda, et laste jaoks on olemas kohe mitu erinevat teemat. On Suure Saali lood, kus tutvutakse lossi ehitamise ja saali endaga. Siis on veel kellad ja ajamootmine. Seal uurid koos Jutustajaga lossi kellasid. Ning kolmas teema on portree: saad teada kõigest sellest, mida võib välja lugeda inimese näoilme-st või kuidas maalitakse ja joonistatakse erinevaid näoosakid, et need väga tulnukalikud välja ei näeks.

Kõige lõpuks võib igaüks ka ise käed külge lüüa ja meistriteose valmis vihtuda. Tead, üks kord juhtus koguni selline asi, et leidsin end ühe väikese joonistaja pildi pealt. Kohe kuidagi ei saa aru, kuidas selline asi võimalik oli, sest oma arust olen ma kergelt eeldes läbipaistev, aga ometigi olin just mina selle pildi peal. Salapära ja mõistatuslikkust jätkub rohkem kui kül-laga.

Ongi valmis – uudis missugune! Nüüd sa siis tead, miks ma nii hirmsasti kibelen seda suurel lossivaimude peol rääkima.

Ahah, üks asi veel, enne kui ma jälle, oma tavapärase tegevuse juurde tagasi pöördun. Nimelt see, et ka sinul on võimalus kõige selle imepärasega tutvuda. Kui oled valmis sukelduma muinasjuttudesse ja otsima aardeid minu väikses lossis ning kui sind huvitab Kadrioru lossi minevik, siis on ukseid täiesti avatud. Ja kes teab, võib-olla kohtume!

Ave Merisalu

Siin on telefon, mis annab vastused
SINU KÜSIMUSTELE 6066400

KUNSTIS ON ELEKTRIT!

Mie teame, et kunst võib olla miljon vahvat asja, mitte ainult joonistamine. Seepärast leiad Sally Studio virtuaalsest kunstikeskusest retsepte, kuidas teha endale kena kaelaeha harilikust aknahingest, raamat ajalehest ja kehakate kunstnik Pollocki stiilis!

KUNSTIKESKUS.EE mitte ainult ei näita huvitavaid asju, vaid otse januneb sinu isikliku arvamuse ja väärt mõtete järele. Seepärast saad avaldada arvamust **HULLU GAL-LUPI** küsitlustel, hinnata rubriigis **MAITSE ASI** varvaste-ga sokkide maitsekust ja anda oma hääle kunstiteoste iludusvõistlusel. Üldse on riietumiskunst, reklaamikunst, elukunst, moodne kunst ja hea laps olemise kunst meil au sees.

Kindlasti tasub kaasa lüüa e-projektis **OLEN HUVITAV**, saata oma paremad mõtted **IDEEDE PANKA** ja seal-

Selge see, et igal korralikul kodumasinal on juhe taga ja väike mootor pöriseb sees.

Nüüd on olemas ka tore kunstimasin, mis käib elektriga!

Kui liigud internetis, klikka

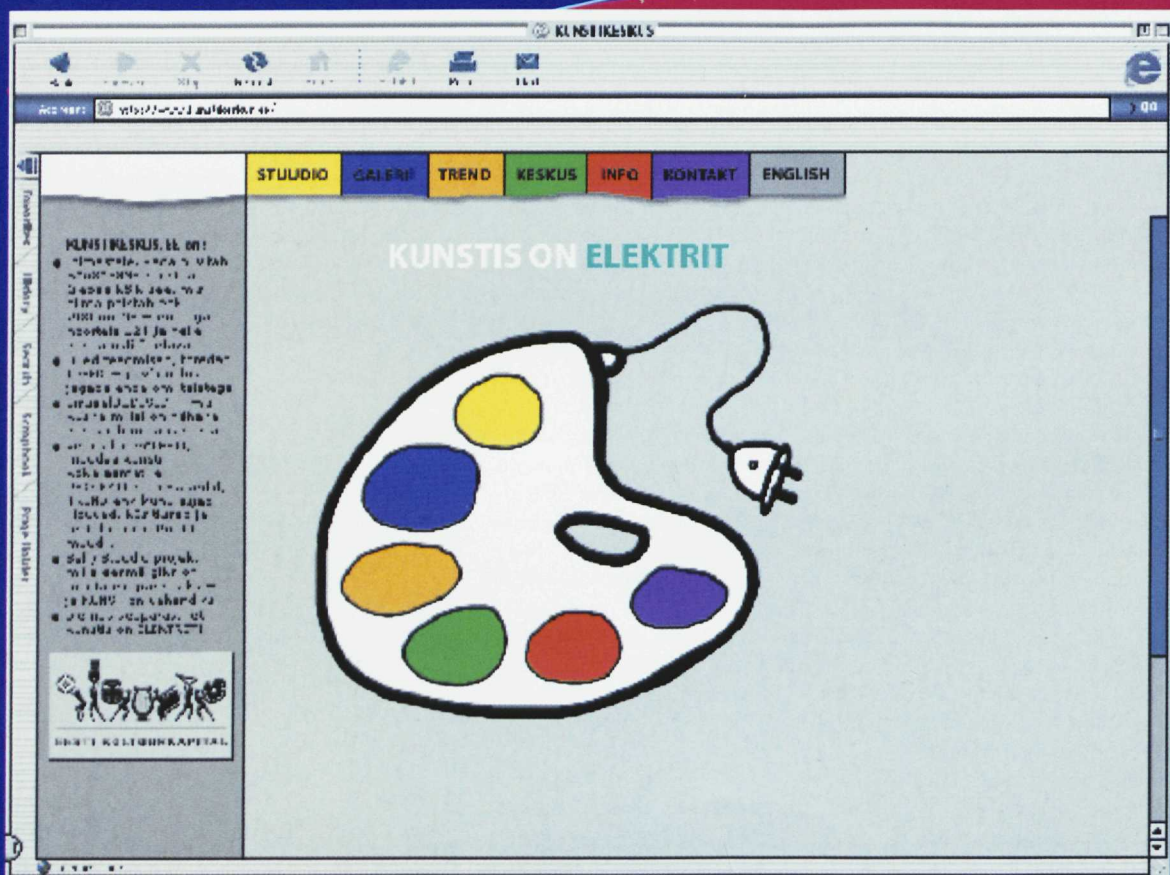
www.kunstikeskus.ee ja näed ise.

samas kirjutada kaebus **KUNSTIPOLITSEILE**, kui tead silmariivavat koledust kuskil maad võtvat. Kui leiad, et on paras aeg omaenese kunstiloomingut maailmale tutvustada, anna sisse sooviavaldus esimese personaalika korraldamiseks virtu-

- aalruumis. Ja tagatipuks pane tasuta ja üks-kaks-kolm
- üles oma kuulutus, kui tahad poni osta, kääre teritada
- lasta või otsid sõpra (lausa suurepärane, kui otsitav sõber
- on ka kunstihuviline).

- Loomulikult pakume ka põhjalikku infot selle kohta, kus,
- millal ja milliseid näitusi saab näha ja tutvustame kohti,
- kus kunstisõber isetegemisega käe värviseks saab. Ega
- **KUNSTIKESKUS.EE** veel päris valmis pole, aga läheb
- iga päevaga paremaks. Sellele aitab oluliselt kaasa meie
- trenditoimetus, kus puha alla 18 tegijad.

KUNSTIKESKUS.EE

Meie kutsa

Meil on kodus emane taks, kelle nimi on Bella. Bellale meeldib konti närida ja hullata. Kui me maale läheme, hakkab ta kohe kassiga mängima. Kassi nimi on Miki. Bella on sündinud 10. märtsil 1999 Mustvees. Kui me ta saime, olime väga õnnelikud. Sõitsime Mustveesse Bellale järele. Tagasi tulles Bella pissis autosse. Alguses mõtlesime talle igasuguseid nimesid, nagu Papu, Leedi, Preili, Piiga jne. Kuid siis ütlesin mina: "Bella!" Kõik olid nõus ja sellest ajast peale ongi meil kodus taksikoer Bella.

Eleri ja Elis Toover Tartust

Tere, Triibu-Liine,

ma saadan sulle andmeid!

Minu hamster on lõbus sell. Tal nimeks Kut!!!!
Ta halli angoora segu.
Talle meeldib väga joosta.
Ta istub pea kogu aeg pesa sees!!!!
See väike jutuke on mu hamstrist.

Kadri Kabalast

NIMI: Pille Penk
HÜÜDNIMED: Hanky, Tibu, Priks
ADDRESS: Anne 51 - 56, Tartu
VANUS: 13

HOBID: ujumine, tantsimine
ISELOOM: energiline, huumorimeelne

TAHAN SAADA: näitlejaks

SOOV: leida 13 - 15a. kirjasõpra, kes võib olla nii pois kui ka tüdruk

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

Tere, Hea Laps! Saadan sulle oma suvekassi andmed. Suvekass on ta sellepärast, et ta on ainult suvel minu oma.

NIMI: Kiispaar
HÜÜDNIMI: Kiisu
VANUS: 3 a.
LEMMIKTOIT: kala (mõnikord sööb rohtu ka)
LEMMIKJOOK: vesi ja piim
SUURIM SÕBER: merisiga ning hiired, kelle ta on kinni püüdnud
SUURIM VAENLANE: linnud, kes teda ründavad
LEMMIKTEGEVUS: magamine, diivani kratsimine

Ja siin on minu suvevihmaussi andmed.

NIMI: Vihmut
HÜÜDNIMI: Vihu
JOOK: vesi:
SÖÖK: kõik, mida mulla sees leidub
LEMMIKTEGEVUS: ärakadumine

Kadi Tuum Tallinnast

Tere, Hea Laps!

Saadan teile oma venna palvel tema ankeedi. Soovin ajakirjale helget tulevikku ja jõudu ning jaksu edaspidiseks.

Agnes Tiilen Oonurmest

NIMI: Joosep Tiilen
HÜÜDNIMI: Jospel, Jossu
SÜNNIPÄEV: 19. juuli
LEMMIKTOIT: vahukooretort
LEMMIKJOOK: Coca-Cola, Sprite
HOBID: igasugustest vidinatest ehitamine
LEMMIKLOOM: kodurott
MEELDIB: magada
EI MEELDI: kui üles aetakse keset ilusat unenägu.

Tere, Triibu-Liine!

Kirjutan oma koerast.

Elise Eha Tallinnast

NIMI: Otto
HÜÜDNIMI: Nupsu
VANUS: 7 a.
TÕUG: rotweiler
SUGU: isane
LEMMIKSÖÖK: Chappi
PARIM MINUS: olen väga kaval ja armas
HARRASTUSED: korvpallimängimine
EI MEELDI: kui mul seljas ratsutatakse
SOOV FÄNNIDELE: Olge tublid!

Tere, Hea Laps,

siin on minu kassi andmed.

Elen Luik Läänemaalt

NIMI: Miku
TÕUG: tavaline kõuts
LEMMIKTOIT: kala, vorst
LEMMIKJOOK: piim
SUURIM PLUS: olen armas
SUURIM MIINUS: küünistan ja hammustan
VANEMAD: ema Miisi
SOOV FÄNNIDELE: Ärge tehke pahandusi!

NIMI: Egle Tagel
HÜÜDNIMI: Eku-peku, Eks
ADDRESS: Lohusuu vald, Tammispää k., 442001
VANUS: 11a
HUVIALAD: laulmine ja tantsimine
LEMMIKFILM: Roswell
LEMMIKBÄND: Steps ja 666
LEMMIKLOOM: papagoi, koerad, kassid
SUURIM SOOV: saada tantsijaks või lauljaks
LEMMIKAJAKIRJAD: Stiina, Hea Laps, Kroonika
SOOV: leida 11 -14a. kirjasõpra

Tere, loom!

Tere, Hea Laps!

Kirjutan siia oma kasside andmed.

Triin Teppo Ihastest

NIMI: Niitsu

VANUS: 7 a,

KARV: laiguline

PEREKOND: 4 last (Paksu, Ronni, Täpi, Mustu)

HUVIALA: asjade maha ajamine

HEA: nurrub

HALB: ajab asju maha

MIKS TA MULLE MEELDIB:

ta on NUNNU!

NIMI: Mustu

VANUS: 8kuune

KARV: mustvalge

HUVIALA: hommikune ülesajamine

HEA: nunnu

HALB: kriimustab

MIKS TA MULLE MEELDIB: ta mängib

Tere, Triibu-Liine!

Mul on kodus peale koera, küüliku ja kalade kodus veel kass. Talle meeldib väga ajakiri 'Hea Laps' ja ta palus, et saadaksin tema ankeedi Sinule. Nii ma siis teengi.

Liis Mitt Tartust

NIMI: Mirri, Mirr

TÕUG: kass

VÄRVUS: lõua all valge laik, muidu pruunimustavöödilise

SUGU: emane

KAAL: umbes 4 kg

KÕRGUS: 30 cm (ilma saba tõstmata)

SILMADE VÄRVUS: roheline

LEMMIKSÖÖK-JOOK: Whiskas ja piim

SUURIM VAENLANE: meie koer Tondu

HARJUMUSED: magamine, söömine, mängimine

Tere, siin on minu kassi ja koera andmed!

Elisabeth Heinsalu Tallinnast

NIMI: Sass

HÜÜDNIMI: Sassu

SUGU: isane

VÄRVUS: mustvalge

SÜNNIAEG: 18. juuli 1994

LEMMIKSÖÖK: liha

LEMMIKJOOK: piim

PARIM MINUS: olen suur pugeja

HALVIM MINUS: vahel

hammustan võõraid

MEELDIB: joosta koos omanikega

SOOV FÄNNIDELE: Olge ikka head

hammustajad, auh!

NIMI: Paula

HÜÜDNIMI: Paulu

SUGU: emane

VÄRVUS: mustvalge

SÜNNIAEG: 30. Mai 1989

LEMMIKSÖÖK: kala

LEMMIKJOOK: piim

PARIM MINUS: olen armas

HALVIM MINUS: lähen

poriselt voodisse

MEELDIB: kaisus magada

EI MEELDI: kiusamine

SOOV FÄNNIDELE: Olge

tublid nurrujad, näu!

Tere! Siin on väike lisand "Tere, loom!" leheküljele!

Kadi Ink Hiiumaalt

NIMI: Krässu

HÜÜDNIMI: Krässik, Kõuts

SUGU: isane

VANUS: 2, 5 a.

VÄRVUS: muidu must,

valge põll ja saapad

MEELDIB: magada, süüa,

pulmas käia

LEMMIKSÖÖK: Kitekat, Whiskas

SOOVITUS: Võtke endale ka

kass ja te ei kahetse!

NIMI: Freddy

VÄRVUS: must ja pruun

VANUS: 1 a.

TÕUG: pikakarvaline taks

LEMMIKSÖÖK: Pedigree kröbinad

LEMMIKJOOK: vesi ja piim

MEELDIB: autosõit, õueskäimine

EI MEELDI: sikutamine

Tere, Triibu-Liine!

Mina kirjutan teile oma hamstrist.

Kaisa Tilga Tartust

NIMI: Henny

HÜÜDNIMI: Nossu

VÄRVUS: kollane, selja peal valge triip

HARRASTUS: puuris kolistamine,

jooksurattal jooksmine

LEMMIKSÖÖK: hamstritoit, šokolaad,

kapsas ja juust

LEMMIKJOOK: vesi

HALVIM MINUS: kolistan ja natuke

hammustan

PARIM MINUS: jagan toitu

puurikaaslastega

MULLE MEELDIB: kui inimesed

mind vaatavad

EI MEELDI: olla koristamata puuris

VIHAVAENLANE: eks ikka kass

Tere, Triibu-Liine!

Siin on minu merisea ankeet.

NIMI: Mossu

HÜÜDNIMED: Mossik, Moss, Mosser

SUGU: emane

TÕUG: abessiinlane

LEMMIKTOIT: värske hein, kurk, porgand

LEMMIKJOOK: vesi

SUURIM PLUSS: olen armas

SUURIM MIINUS: vahel küünistan ja hammustan

SOOV FÄNNIDELE: Võtke endale ka merisiga, sest

me oleme armsad ja lõbusad!

Marika Lõhmus Püüsi külast

Minu hamster

NIMI: Nõpsnina

HÜÜDNIMI: Nõps

VÄRVUS: must

LEMMIKTOIT: värske puuvili

LEMMIKJOOK: vesi

HARJUMUSED: öösiti oma rattas

jooksmine, hammustamine,

rahakogumine

HALVIM MINUS: hammustan

PARIM MINUS: olen hästi nunnu

SOOV FÄNNIDELE: Olge ikka minu moodi!

Kirja pani Nõpsi hooldaja
Merilin Männamäe Kohtla-Järvelt

Gaidlus ja skautlus on rahvusvaheline liikumine – see tähendab, et gaidi- ja skaudiorganisatsioonid on loodud kõikjale üle maailma. Muidugi tähistavad gaidid ja skaudid igasuguseid rahvusvahelisi pidupäevi, kuid kas tead, et neil laste- ja noorteorganisatsioonidel on ka omi tähtpäevi?

See on gaidide maailmaorganisatsiooni mõtetepäeva märk:

22. veebruaril pidasid gaidid ja skaudid mõtetepäeva. See on päev, mil gaidid ja skaudid üle maailma mõtleavad üksteise peale armastuse ja sõprusega. Nii hea on ju mõelda, et laias maailmas on palju inimesi, kes mõtlevad peaaegu samamoodi nagu mina, teevad samasuguseid tegevusi ja kui me kokku saaksime, oleks meil üheskoos lõbus. Neid, kelle peale sõprusega mõelda, leidub nii Austraalias, Aafrikas kui ka Ameerikas – elukoht ei olegi oluline. Kõige tähtsam on see, et mõtetepäeval tõuseb hästi palju häid soovide õhku. Võiksite näiteks kujutleda, et need jäävad pilvena maailma peale hõljuma.

Mõtetepäeva idee sündis juba selle sajandi alguses ning õige pea lisati ideele veel üks täiendus – nn. "penn koos oma mõtetega". Gaidid asutasid Mõtetepäeva Fondi, kuhu igal aastal andis iga gaid ühe kõige väiksema rahaühiku oma maal – Eestis oleks see praegu viis senti. Tänapäeval annetas iga gaid fondile just nii palju, kui tal võimalik on. Selliselt kogutud anonüümne hoolimist näitav summa antakse kasutada raskesti toimetulevatele maadele, et nad saaksid seal anda koolitust oma gaidijuhudele ja korraldada lasteüritusi.

Eesti Gaidide Liidu mõtetepäeva pidu toimus 1. - 3. märtsil Moostes, Põlvamaal. Iga gaidirühm üle Eesti oli uurinud ühe teise maa gaidlust ning Moostes pandi selle kohta üles väikene näitus. Näidati üksteistele ka mõne teise maa kombeid ja pakuti nende rahvaste toite ning õpetati tantse.

ÜLEMAAILMNE MÕTETEPÄEVA TÄHISTAMINE

Aasta 2001 on kuulutatud ülemaailmseks vabatahtlike aastaks, mis tähendab, et erilist tähelepanu osutatakse inimestele, kes teevad vabatahtlikku

HEADE MÕTETE PÄEV – MIS SEE ON?

tööd. Sellised on ka Eesti gaidi- ja skaudiühid.

Ülemaailmsel mõtetepäeval saadeti lugusid vabatahtlikust tööst üle maailma. Kui tahaksid leida ideid mõtetepäeva tähistamiseks tulevikus, siis saad sellest lähemalt lugeda internetist aadressil <http://www.wagggsworld.org/thinkingday/index.html>

Gaidijuhut Lianne

Tee SÕBRALE üksisevärki pilt

1. Joonista ühele valgele paberile pilt, mida soovid sõbrale kinkida. Kasuta ainult harilikku pliiatsit ja ära midagi seest ära värvi.
2. Kata pilt ühtlaselt liimiga – sellisega, mis väga ruttu ära ei kuiva (pulgaliim ei sobi).
3. Puista erinevad pildiosad üle erinevate asjadega, näiteks tatar, manna, riis, rohelist-kollased-punased maitseained, sätendavad pulbrid, kakao, kohvi, tee vms.
4. Pane pilt kiletasku sisse.
5. Meisterda papist ja värvilisest krepp-paberist raam ning pane pilt sinna sisse.
6. Kleebi ülemisse pildi otsa pael, et pilti üles riputada saaks.

OLE VALMIS!

TRIIBU- LIINE JA JAANUS BLOND

//

nimelt müüakse need autod Bostoni maffia poistele. Ja ma tean, kus nad praegu on!" sõnas Blond. "Läki siis!" arvas Triibu-Liine. See oli lühike teekond.

Blond sosistas: "Maffiameeste salabaas on siinsamas ümber nurga." Kuid paar maja eemal kubises nurgatagune politseinikest.

Hetk hiljem märkas üks hoolikas noorpolitseinik pimeduses varjuvaid kehasid ja suunas neile ka kaaslaste tähelepanu.

"Pögenemel!" karjus Jaanus Triibu-Liinele. Nad jooksid ja jooksid, aga patrull püsis ikka veel kannul.

"Miks nad meid taga ajavad?" ei mõistnud Triibu-Liine korraldusvõtte käitumist.

"Arvatavasti ei jälita nad meid, vaid ainult mind, sest arvavad, et mina olen see varas," ütles Blond. "Aga ära muretse – ma tean üht shortcuti," hooples ta.

Nad silkasid üle madala aia ühe aia kuurikesse. Põgenejate silmad ei olnud veel pilkase pimedusega harjunud ning Triibu-Liine komistas plekkambri otsa ja Jaanus sai muhu kuuri ukse kohale riputatud tundmatult tööriistalt.

"Olemegi kohal, aga sina jää siia ootama, sest luuramine on ohtlik ja võib kalliks maksma minna," hoiatas Jaanus, "mine peida end... näiteks sinna tün- nide taha."

Jaanus hiilis tulnud teed veidi tagasi ja sisenes irvakile jäetud uksest maffia salabaasi. Ta jäi sinna mit- meks pingeliseks minutiks. Triibu-Liine muutus ra- hutuks: "Kuhu ta küll nii kauaks jääb? Äkki on temaga midagi halba juhtunud..."

Mõtted tiirutasid Triibu-Liine peas valguskiirusel. "Miks ta tuli minu tuppa maskiga nagu mingi röö- vel?" tekkis Liinel küsimus. "Ja miks politseinikud teda taga ajasid? Ja miks ta üldse just sisse pidi minema? Väljas ka aknaid ju... Ja miks ja miks ja miks???"

Äkitselt Triibu-Liinel plahvatas: "See on tema. Tema ongi see varas!"

Triibu-Liine tahtis endale tõestada, et Jaanus Blond on autovaras. Ta läks ja piilus aknast sisse.

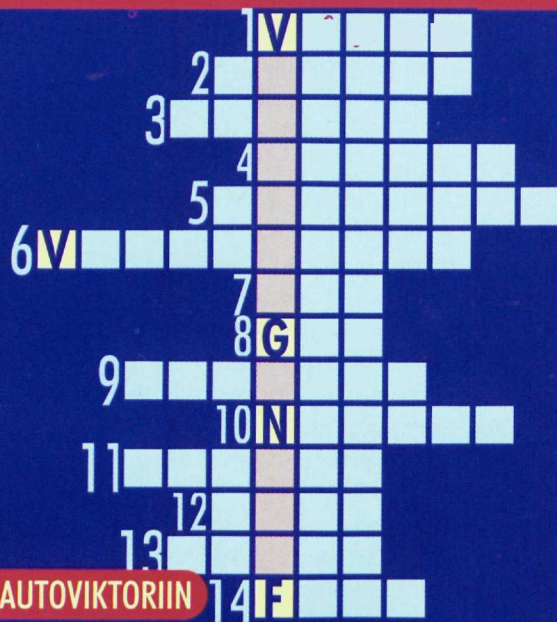
Ta kuulis: "Said kõik need autod, mis ma tahtsin?" – "Jah, aga kuidas jääb rahaga?" – "Mis rahaga?" – "New Yorgi maffia boss ütles, et ma saan 500 dollarit."

Veidi hiljem jõudis Triibu-Liine, hing paelaga kae- las, politseisse ja lükkas ukse pauguga lahti. Ta lõõtsutas ja seletas, mida ta teab ja mida arvab.

"Ja ma tean, ka kus asub maffia salabaas!" ütles ta võidukalt.

Mõne minuti pärast piiras politsei salabaasi sisse ja kõik jutu pahad tegelased vahistati. Ka Blondil pandi käed raudu. Teel politseiau- tosse ta peatus ja pöördus Triibu-Liine poole: "Ma poleks tõesti uskunud, et ma kellelegi võin oma kavalusega alla jääda. Sa oled mind auga võitnud, Triibu-Liine!"

Madis Kukk Keila gümnaasiumi 5.b klassist

AUTOVIKTORIIN

1. Automark	10. Automark
2. Auto liikumapanev süsteem	11. Autol on tagasivaate...
3. Rattakumm asub	12. Autojuhtimise seade
4. Auto mootorikatte nimi on...	13. ... teevad tee nähtavaks
5. Inimesed istuvad autos	14. Automark
6. Automark	
7. Paneb tööle auto elektroonika	• Õigete vastuste korral
8. Vana nõukogude automark	saate ülalt alla pildil
9. Mille abil töötab autoraadio?	oleva automargi.

Meie lasteklassik

Kui mina viieaastaseks sain ja iseseisvalt lugeda oskasin, pidas "Laste Rõõm" juba oma kümnnendat sünnipäeva. "Laste Rõõmu" kaastööliseks tahtsin ma saada kolmeaastaselt, aga ei saanud. See oli nõnda. Ema tõlkis laua ääres saksakeelsest raamatust mingit juttu ja meie, lapsed, segasime teda, tahtsime seda juttu kuulda. Ema hakkas siis hoopis ahju kütma, istus meie juurde kušetile ja ütles, et tema tahab nüüd meie jutte kuulata, ja kui on ilusad jutud, siis trükitakse need "Laste Rõõmus" ära. Ma ei mäleta, mida vanemad õed Illi ja Viire jutustasid, need olid hästi pikad lood, ei tahtnud üldse lõppeda. Mina vaatasin seni, kuidas sinised ja punased tulekeeled ahjusuus visisevaid halge limpsisid ja siis tagapool põlevasse suurde kollasesse tulemõllu kadusid. Siis ütles ema, et nüüd on minu kord jutustada. Mina jutustasingi: "Ükskord elas üks mees. Tal läks maja põlema. Küll oli naljakas!" Ema hakkas heledasti naerma ja naeris kohe tükk aega, õhtul aga rääkis sellest veel isale. Mina sain pahaseks, et õed kaasa naersid, ja sestpeale ma enam ühtki lugu ei jutustanud. Mu juttu ära ka ei trükitud, ja seda polnudki tarvis: järgmisel aastal lugesin juba vabalt raamatutest teiste loodud lugusid, nii palju kui tahtsin.

Vasakult alates on pildil fotograafi poeg, Illi süles on liri, Viire, Lembe, Aime ja Aave.

KUIDAS MA OLIN LASTERÕÕMLANE?

16. märtsil tähistame lastekirjanik J. Oro (1901 - 1941) 100. sünniaastapäeva. Tegelikult oli laste poolt armastatud kirjaniku, lasteajakirja toimetaja ja õpetaja nimi Julius Oengo, ning 1936. a. eestistati liigniimi hoopis Öngoks. Heal lapsel mitu nime! Iga eestlane on lapsepõlves lugenud J. Oro jutukest "Muna" ja laulnud tema tehtud laulusõnu: "Tiliseb, tiliseb aisakell" ja "Aknast õue vaatas Mati". Kas poleks põnev teada, mismoodi elasid mitmekülgse ja andeka kirjaniku lapsed? Sellest kirjutas meile üks kirjaniku tütardest, kellest täiskasvanuna sai samuti hea ja tunnustatud toimetaja.

Kirjutada ma veel ei osanud, kui isa tuli ühel õhtul meie toa uksele ja ütles, et me võime hakata lasterõõmlasteks, aga siis peame vastama "Laste Rõõmu" lõpulehekülgedel ilmuvatele küsimustele või mõtlema uusi küsimusi järgmisteks numbriteks, ning igaühel meist tuleb valida endale sobiv varjunimi. Ega meil

polnud mingit põhjust oma õiget nime varjata; see oli lihtsalt niisugune lõbus mäng, et kes tahtis "Laste Rõõmule" midagi kirjutada, olgu suur või väike, see mõtles endale uue nime välja.

Vanem õde võttis varjunimeks Valgma Illi, sest tema käis juba koolis ja tahtis, et sõbrad tema vastused "Laste Rõõmust" ära tunneksid. "Valgma" oli nimelt meie kodu nimi (maal olid ka kodudel nimed, mitte numbrid nagu linna majadel). Viire tahtis olla Sarv, sest tema armastas puksida ja puselda. Mina valisin varjunimeks Lepaleht, sest see sõna algas minu pärisnime esimeste tähtedega. Ja kolmeaastane Aime, kes pöristas kangesti alles hiljuti õpitud r-i, ütles, et tema on Maru. Me hakkasime niiviisi üksteist ka kodus hüüdma.

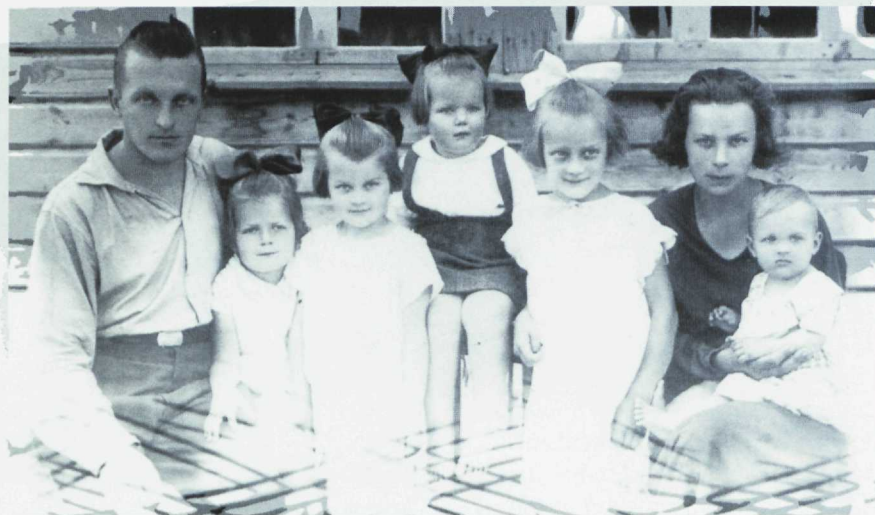
Igas uues "Laste Rõõmu" numbris olid uued küsimused, millele tuli järgmise kuu algul vastata. Lapsed üle Eesti saatsid vastused kirja teel Rõõmu-onule ajakirja Tallinna-aadressil (Pikk tänav 2), meie vastasime isale (kes oligi ju Rõõmu-onu) suusõnal, ja tema pani vastused kirja. Mäletan, et küsimusele, kelleks ma tahan saada, kui suureks kasvan, vastasin ma, et tahan pastoriks saada, kuigi ma olin ainult korra käinud argipäeval isaga tühjas Kaarli kirikus J. Köleri kaunist altarimaali vaatamas. Aga ma olin lugenud õe kooliraamatutest Piibli lugusid, ja neid ma oleksin tahtnud ka teistele inimestele jutustada – nii ma seda pastoriametit endale ette kujutasin. Veel rohkem oleksin ma tahtnud tantsida varvas- tel ehitud tsirkusehobuse seljal, nii

nagu ma olin seda näinud ühel maiustekarbi kaanel; aga seda soovima ei julgenud isale ütelda. Küsimusele, mis töö mulle kõige rohkem meeldib, vastasin, et nõude pesimine. Ja noh, seda tööd olen ma oma pika elu kestel tõesti hirmus palju teha saanud!

Teistest varjunimedest on mul meeles Oru Ella, kes oli minu kõige vanem poolõde Endla ehk Enni ja keda ma polnud üldse näinud; ta käis Haapsalu lähedal Oru algkoolis (Oru järgi oli ka isa omal ajal võtnud endale lastekirjanikuna varjunimeks J. Oro), kui tema saadetud väike luuletus "Jõuluöö" "Laste Rõõmus" ilmus. Praegu ta elab Stokholmis ja ei luuleta. Ega laste kaastööd tol ajal kuigi palju "Laste Rõõmus" ei avaldatud, ajakirja seisukohalt peeti õigemaks ja huvitavamaks täiskasvanute tehtud jutte ja luuletusi, millest oleks lastel rohkem õppida, see tähendab – tundma õppida niihästi elu kui ka kirjandust. Mäletan, et Valga Valve sulest ilmus küll koguni näidend "Näitlejad"; temast sai edasises elus kirjanik ja tõlkija Valve Saretok, kes kirjutas ka lastele ja kes elab praegu Ameerikas. Leidsin lasterõõmlaste perest veel Sammalhabeme – ja mis te arvate, kes peitis end selle varjunime taha? Eks ikka "Naksitrallide" autor Eno Raud.

Vasakult esimene koolipoiss on Julius Oengo

Pereisa J. Oro, Lembe, Viire, Aime, Illi ja ema süles istub Aave

JUIDAS TEHTI "LASTE RÕÕMU"

Kord kuus käis isa Tallinnas ja tõi kõik "Laste Rõõmu" toimetuse toakesse laekunud posti Vasalemma koju. Siis algaski järjekordse ajakirjanumbri tegemine. Suvel tegi isa seda tööd oma toas, mida kutsuti kabinetiks, talvel aga elutoas, kus ahi seisis kauemini soe. Kell 8 öhtul pidid kõik lapsed magama, ja siis tõusis isa pärast õhtusööki tehtud tukutunnikest üles, et saabunud vaikuses ajakirjatööd teha. Ühe numbri toimetamist nägin või õigemini kuulsin ma kuueaastaselt pealt: olin koolist saanud läkakõha, ja mind toodi suurde tuppa diivanile magama, et mu kole kõha teisi lapsi uinumast ei segaks, aga ma ei maganud, raiusin muudkui kõhida ja kuulasin, kuidas ema suure söögilaua ääres isale toimetusest toodud jutte ja luuletusi ette luges, sest isa silmad olid päevasest koolitööst väsinud; laua kohal laes põles küll valge hiigelkuppiliga vägev petroolilamp, mis andis niisama palju valgust kui praegused elektrilambid. Etteloetud tööd ladus isa kolme virna: need, mis kohe või parandamise järel järgmisse numbrisse sobisid, teised, mis võisid edaspidi ilmuda, ja lõpuks niisugune kaastöö, mis leiti nõrgavõitu olevat ja kadus "Hundi-papa kurku" – väga kõvast mustast kartongist põimitud silindrikujulisse paberikorvi (see oli veel paari aasta eest alles, kuni vargad ta minu Tartu-korteri esikust minema viisid). Viimaste tööde autoritele tuli siis veel viisakalt kirjuta-

da, mis nende kaastööst sai. Kui kõlblikku kaastööd jäi väheks – ja nii see enamasti oli –, asusid isa ja ema ülejäänud ruumi täitma, võttes appi saksakeelsed lastekalendrid ("Onkel Anton's Kinderkalender" ja "Fridolinskalender") ning muinasjuturaamatud, kust saadi mõnest loost või koguni pildist ainet ja äratust uuteks lugudeks ning luuletusteks. Varuks oli meil kapis paar aastakäiku soome ja läti ajakirja "Pääskynen" ja "Cirulitis" ("Pääsuke" ja "Lööke"), aga need olid kehvakased ja neist polnud suurt midagi võtta.

J. Oro, koos teiste kirjanikega (A. Kivikas ja P. Vallak)

Kui "Laste Rõõm" ilmuma hakkas, oli eesti lastel veel väga vähe emakeelset lugemisvara. Seega oli niisugune mujalt laenaminegi teretulnud moodus. Samuti tõlgiti teistest keeltest väga vabalt: võeti üle sündmustik või ainult osa sellest ning jutustati vastavalt meie maa oludele ümber, koduseks muudeti ka tegelaste nimed ja sündmuskohad. Nii sündis näiteks saksakeelse "Till Eulenspiegel" järgi tore järjejutt "Ants Võrukael", kes loo lõpul sai veel Võru

linnapeaks ja kelle viguritest nii mõnigi oli pärit eesti rahvanaljanditest. Heal juhul märgiti alapealkirjas ära, et lugu on loodud laenatud "ainetel", aga enamasti seda ei tehtud. Lastekirjandus oli nii-öelda rahvusvaheline, nii nagu seda praegu on rahvaste muinasjutudki. Selleks tööks oli isal-omal ühine varjunimi – Mild Kivikild. Oma tõlkis saksa keelest või jutustas loetut ümber, aga ühtki algupärast juttu või luuletust ta ei teinud, kuigi neid ilmus Mild Kivikillu nime all. Need on isa tehtud ja neid on õige palju. Põhjus varjunime selliseks kasutamiseks oli lihtne: emale maksti töö eest honorari, isal kui ajakirja toimetajal oli kohustus kirjutada kaastööd tasuta, s.o. kuupalga eest, (nii oli seda ette näinud Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisus, kelle väljaandel "Laste Rõõm" ilmus.). Siin oli varjunimedel seega teine, praktiline mõte.

Kui number oli "täis kirjutatud", viis isa selle varahommikul Tallinna rongile postiametniku kätte. Samal päeval sai materjali Pikalt tänavalt illustraator ja siis kohe ka trükikoda. Seal trükitud pikad veerud ja pildid jõudsid meile tagasi, kus siis isa määras juttude ja piltide paigutuse. Trükivigu parandas trükikoja korrektor. Trükiladudjad ladusid otse käsikirjast ega nõudnud masinakirja, ning isal ja emal oli ka täiesti selge, loetav käekiri. Niimoodi saigi "Laste Rõõm" järjekordselt valmis ja läks postiga tellijatele koju või kioskitesse müügiks.

MIS VEEL?

Ka meile saadeti valmis number postiga. Kuna postijaam asus üle maantee koolimaja vastas, sai isa selle koolist tulles kohe kätte. Suviti aga käisime meie, lapsed, kordamööda õhtupoolikul Tallinn-Haapsalu bussi ootamas, kust post postimaja üle antigi. Mina kauplesin isalt välja, et see laps, kes "Laste Rõõmu" postist ära toob, saab selle esimesena, enne teisi lapsi läbi lugeda. Sättisin ennast siis ikka 25. kuupäeva paiku posti järele minema ning lugesin koju jõudes rōdutrepil õhtupäikese paistel ajakirja rida-realt läbi. Ei tea isegi, mis kiire mul selle lugemisega oli!

Muidugi meeldisid mulle kõige rohkem need isa luuletused, milles meie, lapsed, ise tegelased olime või kaasosalijatena kooliteel samu asju nägime, võib-olla koguni isaga sama rōmuelevust tundsime ilusast ilmast, jürikuu tuultest ja jääminekust või jagasime tema nukrat meeolu sügissadude käes hilbendavate lehtede pärast...

**"Kraavides ju voolab vett –
õhus tundub kevadet!"**

Või:

**"Lendab kuldnook, vaatab ringi,
otsib, kus ta pesakast.
Trepil neli paari kingi –
paljajalu neli last."**

See kõik oligi nii ühel varakevadelisel pühapäeval meie kodus ning tuli luuletusi lugedes ka kohe silme ette. Tuleb praegugi, kui ma neid ridu loen.

Veel meeldisid mulle Murjan Meeri kirjad Rõõmu-onule. Neid ilmus harva, sest see Meeri oli üsna vilets kirjutaja, tegi palju kirjavigu ja pealegi veel tindiplekke. Aga ta joonistas pildid ka juurde ja need olid naljakad. Meeri kuju oli jällegi pärit saksa lastekalendrist, aga tema äpardused ja vembud tulid suurelt osalt Rõõmu-onu enda sulest, et meie väikesed lugejad naerda saaksid. Ning need vembud olid vist natuke sarnased Pipi Pikksuka tempudega, mida praegused lapsed hea meelega loevad. Hiljem, kui isa enam "Laste Rõõmu" ei toimetanud (1934. aasta aprillist alates), jätkas samasuguste kirjade saatmist uuele Rõõmu-onule Peeter-Jaan Puuslik, kelle eest kirjutas tegelikult "Päevalehe" vestekirjanik ehk följetonist Evald Jalak ja kes "Päevalehes" mängis Peeter Puusliku isa Eesav-Edvard Puuslikku. Näete, kuidas siis varjunimedega küll lehelugejaid, küll lasterõõmlasi narritati! Aga lõbus lugemine see kõik oli.

Mõnikord jäid meile ka ilmunud numbrite illustratsioonid. Need olid kunstniku poolt tušiga joonistatud mitu-mitu korda suuremalt, kui nad trükkis ilmusid. Me võisime need pildid ära värvida, kujud välja lõigata või kõik ridamisi nõõpnõeltega lastetoa seinale kinnitada – liimiga tapeeti mäkerdada meil ei lubatud.

See oli siis mängult kunstinäitus, mille ainsaks külastajaks ja hindajaks oli ema. Mõni pilt, mis meile väga meeldis, jäi aastateks seinale. Nii rippus minu voodi kõrval suur pilt Aadi Virgese (ehk Eduard Männiku) jõulujutu juurde, see kujutas kolme Hommikumaa tarka kummalises riietuses kõnelemas külakarjuse poja Saarisega (kellest hiljem sai Juudas Iskariot). Väikesele õele aga pandi voodi kohale tema enda portree, mille oli sinise ja punase pliiatsiga joonistanud seesama kunstnik, "Laste Rõõmu" illustraator, kui ta kord meie Vasalemma-kodus käis, ning pildi alaservale oli ta veel kirjutanud:

AA-VE'le HA-VE'lt.

See oli peaaegu riimis ja kõlas meie meelest nii toredasti.

Lembe Hiedel

Järgmise luuletusega avas J. Oro "Laste Rõõmu" märtsinumbri. Ammuks see oli – ainult seitsekümmend aastat tagasi!

**Tibukene, ütle mulle,
millal hakkad munema?
Iga päev toon teri sulle,
mune ikkagi ei saa.**

**Tibukene, ütlen sulle:
varsti pühad tulevad.
Siis pead andma mune mulle,
muidu pühad igavad.**

**Anna mulle valge muna,
selle värvin ise ma,
ilus see on värvituna –
sa peaks seda nägema.**

**Tibukene, ütle mulle,
millal hakkad munema?
Iga päev toon teri sulle,
mune ikkagi ei saa.**

TERE! Ma joonistasin Teile ka ühe bändipildi. Sellel on Savage Garden Eestis.

Elen Luik Vatlast

KÕIGE POPIMAD poisid on

- ... ausad
- ... truid
- ... tugevad
- ... targad
- ... ilusad
- ... huumorimeelsed!

Just need omadused kordusid meie sugulaste ja sõprade edetabelites kõige sagedamini. Seda sorti poistest meil Eestis kindlasti puudust ei tule. Või siiski?

Aga kirja pandi ka selliseid nõudmisi poisist sõbrale:

- ta peab õppima ainult "viitele"
- ta peab olema minust paksem
- ainult blond poiss tuleb sõbrana arvesse
- tal peab olema mops (mobiiltelefon?) ja palju taskuraha
- ta peab teadma palju anekdoote
- ta ei tohi kaaluda üle 60 kilo
- ta peab olema üleüldiselt ihaldatud.

Nii et igaühel on võimalus kellelegi meeldida!

TSHAUKI! Eestis on palju noori, kes fännavad igasuguseid tähti. Sellepärast panin paar staaride fänniaadressi kirja. Ehk huvitab?

Evelin Jürisson Tallinnast

Sarah Michelle Gellar
C/o Buffy the
Vampire Slayer
S/o The Warner
Brothers Network
4000 Warner Block
Burbank,
CA 91 522, USA

Madonna
C/O Warner Music
28 Kensington
Curch Street
London, W8 4EP

Minu lemmiklaulja
on Eda-Ines Etti!

Mari Algma Tallinnast

Leonardo DiCaprio
C/o Baker/Winokur/Rider
405 South Beverly Dr.
5th Floor, Beverly Hills
CA 90212 USA

Britney Spears
Dept.Fan Mail
P.O. Box 192730
San Francisco
CA 94119 - 2730

Bomfunk Mc's
C/O Sony Music Media
Stephan Str. 15
60313 Frankfurt/M.

VASTUSEKS C-LE, kes küsis jaanuarinumbris, mida teha, et teda ei peetaks "paha poisi" pruudiks, tuli ainult üks kirjake.

TERE, C!

Ma arvan, et Sa tegelikult taitsid hoopis uhkeldada sellega, et üks klassivend kutsus Sind oma pruudiks. Ka mina läksin eelmisel sügisel teise kooli, aga seal on hoopis nii, et uute õpilaste peale vaadatakse, nagu oleksid nad kuu pealt kukkunud. Eriti suva on tüdrukutest. Isegi õpetajad poevad poiste ees. Minul pole siinemaani klassis ühtegi sõpra. Pinginaabrit ei ole ka, sest mind pandi üksinda esimesse pinki istuma. Nii et ole õnnelik, kui Sind mõni poiss pruudiks kutsus.

Jennifer Tallinnast

TRIBU-LIINE ARVAMUS: Aga võib-olla oled ikka ise ka veidi süüdi oma üksinduses? Kas ikka tõesti ei tee keegi Sinaust välja AINULT seepärast, et oled uus õpilane?

Mida arvate teie, head sõbrad ja sugulased: kas koolivahetus on tõepoolest ränk asi? Kui kellelgi on kogemusi uue klassiga kohanemiseks, siis andku teada!

MUHVI-MEISTERDAMISE KONKURSS

NII SUURTELE KUI VÄIKESTELE!

Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus on otsustanud asutada auhinna

parimale lastekirjanduse ja laste lugemise käsitlejale ajakirjanduses. Esimene samm selle idee teostamiseks on auhinna loomine. Peale tööst arupidamist oleme arvanud sobivaks seda auhinda kehtastama Eno Raua "Naksitrallide" huumoorika tegelaskuju Muhvi, kes teatavasti harastas mõnikord samuti kirjatööd.

Ja nii kuulutamegi välja Muhvi-meisterdamise konkursi. Konkursi põhjal valitakse välja kõige muhvilikumad Muhvid, mis kingitakse iga kahe aasta tagant parimale lastekirjandust valgustanud artikli autorile.

KONKURSI TINGIMUSED:

- Muhvi võib valmistada mistahes vastupidavast materjalist (karusnahk, tekstiil, lõng jm.), peaasi, et tulemus oleks jääv, kaunis, soe ja südamlük.
- Muhvi lubatud kõrgus on 20 cm.
- Inspiratsiooni Muhvi meisterdamiseks saab E. Raua "Naksitrallidest".
- Tingimata lisada autori nimi, vanus ja kontaktandmed (telefon, aadress).
- Konkursitööd palume tuua või saata Eesti Lastekirjanduse Teabekeskusse (Liivalaia 30, 10118 Tallinn) hiljemalt 30. märtsiks 2001!

VIIT PAREMAT TÖÖD AUHINNATAKSE, kõiki saabunud Muhve eksponeeritakse Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuses näitusel, mis avatakse 5. mail. Samal päeval antakse üle ka esimene Muhvi auhind 2000. aasta parimale lastekirjanduse ja laste lugemise valgustajale trükiajakirjanduses.

Info: tel. 6 466 488, eltk@eltk.ee

Rootsis, Varby linnas asuv Rahvusvaheline Lastekunstimuuseum ootab kõigi maade laste kunstiloomingut näitusele "MÄNGUD, MIDA LAPSED MÄNGIVAD"!

Oodatud on joonistused, maalid, graafika, omatehtud nukud, autod ja muud mänguasjad.

Võistluse korraldajaid huvitab, MISSUGUSEID MÄNGE MÄNGIVAD POISID, MILLISEID TÜDRUKUD. Samuti võite joonistada nii ÕUE- KUI TOAMÄNGE, NII LUME- KUI VEE- JA LIIVAMÄNGE. Piltidel võiksite kujutada ka oma LEMMIKLELUSID.

• KES VÕIVAD OMA TÖID NÄITUSELE SAATA?

Laste ja noorte mänguloomingut hinnatakse kolmes vanusegrupis: kuni 7aastased, 8 - 12aastased ning 13 - 18aastased. Töid hindab kuulsatest kunstnikest koosnev žürii.

• KAS AUHINDU KA ANTAKSE?

Iga vanusegrupi parimatele antakse medalid ja diplomid.

• KUIDAS TÖID VORMISTADA?

Joonistused ja maalid ei tohi olla raamitud ja nende mõõtmed ei tohi olla suuremad kui 70 x 50 cm. Iga töö tagaküljele palutakse kirjutada autori NIMI, VANUS, AADRESS ja SEE, KAS TA ON POISS VÕI TÜDRUK. Kui autorit juhendas õpetaja või kasvataja, siis palutakse lisada ka tema nimi ja kooli või kunstiringi aadress.

• Tööde saabumisTÄHTAEG on hiljemalt 31. märts 2001.

Laste loomingu PAREMIKKU saab vaadata Varby Lastekunstimuuseumi ülemaailmsel näitusel 18. aprillist 15. juunini 2001. Töid autoritele ei tagastata, vaid säilitatakse muuseumis edaspidiste väljapanekute jaoks.

• Kuhu need tööd siis tuleks läkitada?

MUUSEUMI AADRESS on
THE INTERNATIONAL CHILD ART MUSEUM
VARBY ALLE 14, BOX 3045,
14303 VARBY, SWEDEN.

Telefon +468 535 35771, faks +468 53535702.

www.internationella-barbkonstmuseet.org

Head kunstimänguindu kõigile sõpradele ja sugulastele!

Parim sõber

Parim sõber on mul see, kes aitab läbi raskuste. Vahel pinda küll ta käib või ehk ainult nii see näib? Koos peab vahel nukrutsema, kuid ka vahel rõõmust keema.

Vaat see on õige sõprus, lisan kõige lõpuks.

Mari Poll Tallinnast

Koolimullid

Kaartidega ennustamine

Võta kaardipakist välja neli poissi (soldatit) ja pane neile nimed. Sega kaardid ära, pane ritta. Esimene kaart, mille võtad, on sinu tulevane, teine – sõbranna sõber, kolmas – sõber, neljas jääbki tundmatuks.

Kadri Tagel Kaagverest

Värvide tähendus

Valge – sisendab rahu

Sinine – süstib sinusse särtsakust ja parandab seedimist

Roosa – muudab sind meeldivaks ja heaks

Hall – rahustab

Kollane – aitab keskenduda ja vaimset tööd teha

Oranž – sütitab sind tegudele, ergutab seedimist

Punane – tähendab kirge

Roheline – toob näitlejatele ebaõnne

Must – leina värv, muudab sind ettevaatlikuks ja targaks.

Jaana Karo Kohtla-Järvelt

Tere!

Siin on koolimullid, mille kaudu saad teada iga kodulooma (ja ka selle omaniku) iseloomu. Vali oma lemmikloom välja!

HOBUNE. Armastad joosta, kuulad ära teiste probleeme, armastad magusat.

LEHM. Oled uudishimulik, oled hea sõber, toitud tervislikult.

KITS. Oled naljataja tüüp.

LAMMAS. Sulle meeldib lammas ja oled moefänn.

SIGA. Armastad poppe asju, oled ebaviisakas ja veidi laisk.

KOER. Sulle meeldib sport ja mängimine. Oled kõigiga sõber.

KASS. Oled ilus. Käid moega kaasas ja oled teiste seas populaarne.

KUKK. Narrid teisi ja oled liiga enesekindel.

KANA. Oled romantik, kellele meeldib jalutada kuupaistel.

TIGU. Oled arg, aga kui suu lahti teed, siis kajab terve maailm.

LEPATRIINU. Oled veidi liiga vaikne.

Ja järgmise koolimulli järgi saab proovida, kellega sa läbi saad. Pane tähele kõigepealt tähtede numbreid.

A – 1

E – 2

I – 3

O – 4

U – 5

Õ – 6

Ä – 7

Ö – 8

Ü – 9

Seejärel kirjuta välja nimedes olevad täishäälikud ja tähista need numbritega.

Näiteks

Paul + Jaana = 1+5+1+1+1 = 9

Toomas + Laura = 4 + 4 + 1 + 1 + 5 + 1 = 16

0 – 10 = sõprus

10 – 20 = hea suhe,

vaikne armastus

20 – 30 = suur armastus,

väga hea suhe

Kui arv on veelgi suurem, siis olete saatusekaaslased.

Kristin Viljamaa Keilast

TRIIBU-LIINE tähelepanek: Rohkem Ä-sid, Ö-sid ja Ü-sid nimedesse, sõbrad, siis muutuvad ka suhte-numbrid nagu niuhti suuremaks ja saatusekaaslaste arv kasvab mürinal.

Näiteks Ädälbärt + Üüve-Üllü = 21 + 38 = 59. Vat see on juba saatus!

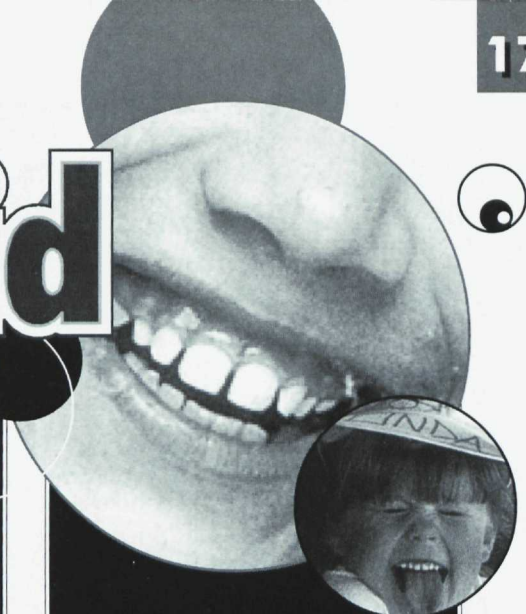
Tere, Triibu-Liine!

Kirjutan sulle soengutest

Kui sul on

Blondid juuksed – oled lõbus ja uhke, hoiad oma sõpru;

Punased juuksed – oled iseseisev ja ilus, sul on palju sõpru;

Helepruunid juuksed – oled armsa loomuse ja sportliku väljanägemisega
Tumepruunid lühikesed juuksed – oled tagasihoidlik ja uje, kuid hea sõber;
Tumepruunid pikad juuksed – oled veetlev ja silmapaistev, teed palju sporti;
Pesemata juuksed – oled lihtsalt laisk!

Evelin Jürisson Tallinnast

Tere, sõbrad!

Natuke koolimulle veel. Uuri oma iseloomu viimase nimetähe kaudu!

A – abivalmis

B – imelik

C – luiskaja

D – korralik

E – tore

F – hirmus

G – normaalne

H – tubli

I – iseseisev

J – jonnakas

K – kiire

L – lärmakas

M – vaikne

N – moodne

Õ – usin

P – tark

R – rumal

S – suurepärane

T – tobu

U – omapärane

V – äkiline

W – vastik

Õ – põdeja

Ä – uhke

Ö – ülbe

Ü – edev

Kirjutas Mari-Liis Heinsaar Tallinnast

TRIIBU-LIINE hoiatus: Kui peaksite nime vahetama, siis ei maksaks uueks nimeks võtta Aff või Wow, eks ju?

Salmik, salmik, vaata ette!

Siin on Sulle midagi,
Triibu-Liine!

Helen Jansen Hiiumaalt

***

Ela ilmas õnnega,
peksa poisse panniga!
Ära päris maha löö,
sest see pole naiste töö.

***

Õnne õied õitsegu,
ärge iial närtsigu!

***

Ela, ole, eksisteeri,
pane pausi, kurameeri!

Martin Kalt Tallinnast
kirjutas üles
järgmised värsid:

***

Oled noor ja virk,
silms armastuse pilk.
Elutee ei ole pikk –
kõigest väike hetk.

***

Elu ilusaim hetk on armastus,
elu koledaim hetk on kurvastus.
Langeb silmast pisar,
kostab hädakisa.

***

Armumine riivab,
armastus haavab.
Sünd viib kokku,
surm lahutab.
See on kohutav
ja ainult pisar lohutab.

Tere, Triibu-Liine! Saadan
Sulle salmikuvärsse!

Katrin Holm Treimanist

***

Puust jääb känd,
kivist ase,
minust väike
MÄLESTUS.

***

Võivad teed meil
lahku minna,
mõtted kanda kaugele,
aga mälestus
jääb sinna,
kus kord koos me olime.

***

Kuigi minu pilt on kole –
mälestuseks ikka tore.

***

Ela,
armasta,
osta, võida
ja autoga siis sa
sõida!

***

Pärnu linn on pikk ja pime,
nagu kotist läbi mine.
Üks ots kinni,
teine lahti,
armastus käib
salamahiti.

***

Armastus on
salakaval
nagu lammas
saunalaval.

Merle Hunt Jõgevamaalt
saatis järgmised salmid.

***

Olgu õnne sinu teel,
tulgu seda juurde veel!

***

Et täituksid alati su soovid,
et lähaks korda kõik,
mida iganes proovid.
Et saatus kannaks su eest
hellalt hoolt –
need soovid on sinule
minu poolt.

***

Armastus on salalik,
hilja õhtul avalik.

***

Armastus on looduse ilu!
See tekitab südamevalu...

***

Põlga, vihka, armasta,
kuid ära sõpra unusta!

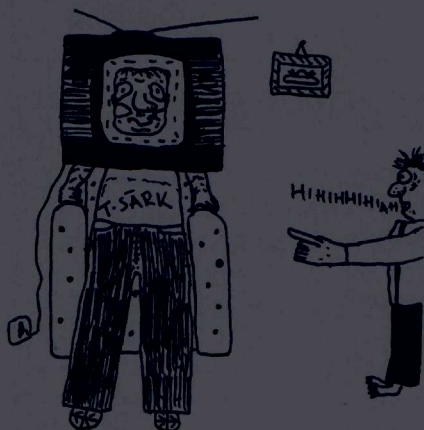

Edgar Valter

NAERU-USS

“Tere, väikesed televaatajad! Meil on teile suur uudis: lõpuks ometi hakkavad ka eesti telekanalid tegema saateid kõige pisematele. Niisiis alustame uut saatesarja liliputtidele!”

Pildi joonistas Martin Kalt

“Kas tead, isa, miks televiisor ei saa kunagi ajalehte asendada, vähemalt sinu jaoks küll mitte?”

“Ei, Juku. No eks sa siis ütles!”

“Ma tahaksin näha, kuidas sa tukuksid, televiisor näo peal!”

Iks koolis on arvutiõpetus äärmiselt populaarne. Enam pole üheski klassis seinal tahvlit, kuna iga õpilase töölaual seisab kompuuter. Halb on ainult see, et mõned pahad poisid ei viitsi vahetundi minnes kuvarekraane kriidist puhtaks nühkida.

Keset etendust kostab äkki üle publiku hulgast vali kisa: “Ai! Oi! See on õudne! Ma ei suuda enam!”

Ukse juures seisnud valvuritädi tormab kisendaja juurde ja püüab teda korrale kutsuda: “Noormees, mis te lärmate? Seni pole keegi saalist veel suutnud primadonna häälest üle karjuda ja siiani on kõik etendusega rahule jäänud!”

“Uu-uu!” ei tee noormees teda kuulmagi.

“Mis te tulete teatrisse huligaanitsema!” riidleb valvuritädi häält summutades. “Kas teil üldse piletit on? Näidake ette!”

Oigav mees ulatab uksehoidjale pileti.

“Kuulge, aga selle piletiga peaksite istuma hoopis teisel rõdul, mitte all parteris!” pahandab tädi.

“No mis te arvate, k u s t ma siis siia alla plartsatasin!” teatab noormees.

“Titanic” sõidab lainetaval ookeanil. Kaugel eemal valendavad jäämäed. Leonardo DiCaprio imetleb koos tüürimehega meremaastikku ning küsib naljatades: “Mis juhtuks siis, kui me näiteks sellele jäämäega kokku pörkaksime?”

Kapten naljatub vastu: “Siis juhtub see, et jäämägi sõidab edasi.”

“Titanic” sõidab lainetaval ookeanil. Kapten kutsub kõik reisijad suurde salongi kokku ja teatab: “Mul on teile

kaks uudist – üks on halb ja teine hea. Kumba te enne sooviksite kuulda?”

“Eks ikka head!” hüüavad reisijad.

“Olgu siis pealegi. Lugu on nii, et mõne aja pärast antakse meile 11 Oscari auhinda!”

“Ise olete kogunud kapten, aga ei saa “Titanicu” juhtimisega hakkama!” riidlevad pahased reisijad. “Võtke ometi käed kõrvadelt, siis kuulete vähemasti, mis ümberringi toimub!”

Kapten ägab: “Enne ei võta, kui keegi sunnib lõpuks Celine Dioni vait jääma!”

Kinost väljudes jääb vanaonu afiši ette seisma ja puhkeb seda lugedes nutma. Rahvasumm püüab onukest lohutada, kuid see aina nutab ja nutab: “Oh, miks ma ometi ei võiks olla kolmeteistkümne aastane! No miks pean seitsmekümne kolmene olema!”

“Ärge nutke – te näete ju vähemalt kümme aastat noorem välja!”

Mees aga haliseb edasi: “Aga kolmeteistkümne ma ikka välja ei näe! Kui ma ometi oleksin alles kolmteist!”

“Miks just kolmteist?”

“No siis poleks mind lubatud seda totakat filmi vaatama minna, ja kõik piletiraha oleks alles jäänud!”

Tarzan peitis filmimise ajaks oma banaanimbu kõrge palmi otsa, et vaheajal mõnusasti maiustada. Kui aga kaamerad surisemast lakkasid, leidis vapper mees puu otsa ronides, et banaanidest polnud enam jälgegi.

“Kes mu banaanid nahka pistis? Vannun, et kui ma varga nime teada saan, siis rebin tal kõrvad pea küljest!” kurjustas sangar.

Pärast hetkelist vaikust teatas emahv Cheeta: “Ei, seda sa, Tarzan, küll ei tee!”

“Miks siis?”

“Seepärast, et banaanivaras oli boamadul!”

SMUUGE

6.

NEIU MARELLE
MUDA PILT

TERE KALEV, MIDA SINA
SIIN NII MORNI NÄOGA
ISTUD?

ARMUNUD OLEN.

...ET SINA EI TEA, MIS SEE
ARMUNUD OLEMINE ON...

ARMUMINE - SEE ON OLUKORD, KUS SIND HAARAB SELLINE
ÜLEÜLDINE SISIMA ÕÕNSUSE TUNNE, KUS SA TUNNED
PIIRITUT IGATSUST MILLEGI JÄRELE MIDA SA EI SAA
KÄTTE... SEE ON SELLINE KIRE SEISUND, KUS SA OLED
KÕIGEKS VALMIS, ET SIND SEE PIINAV (KUIGI MEELDIV)
TUNNE SIND...

OOTA, KUHU SA
TORMAD. MA POLE VEEL
LÕPETANUD.

APPI, KALEV ON HULLUKS LÄINUD. +A KUJUTAB
ETTE, ET ON INIMTÜHJAL SAAREL NÄLGA SUREMAS
JA ON NÄLJA LEEVENDAMISEKS NÕUS KA MIND
NAHKA PANEMA...

TÄITSA TEATER!

TRIBU-LINELE kui käitumisbossile saabus selline küsimus: **PALUN KIRJUTAGE, KAS TEATRISSOBIB POPKORNI SÜÜA?**

Kinodes seda müüakse, aga teatris vist mitte. Kas tuleb suur pahandus, kui popkornikott etendusele kaasa võtta? Meie lapsur kratsis teatraalsel ilmel natuke aega oma suurt ja tarka kukalt ning pani siis kirja alljärgneva jutu.

Miks siis ainult popkorni? Süüa kõlbab ju kõik, mis hamba all ei karju! Kujuta ette, millist muljet võiksid avaldada etenduse ajal näiteks kanakoiba närvides või puljongit luristades! Eriti efektned oleks muidugi kartulikrõpsude krõgistamine või (mitte ainult suus, vaid ka rinnal) sulava jäätise kugistamine. Võiksid termostega kaasa võtta kohe kolmekäigulise lõuna – supi, praie ja magustoidu, siis on sul kuni etenduse lõpuni tahe tunne. Julge hundi rind on rasvane!

 JÄTKU LEIVALE, HAMLET!

Nali naljaks, aga aeg-ajalt kurdab teatrirahvas, et mõnikord on laste-etenduse lõppedes saalist nagu vesipüks üle käinud – seesugune vesipüks, mis on pool prügimäe endasse tõmmanud ja teatrisaali

maha paisanud. Tühje konservipurke küll seni saalidest pole leitud, kuid kommi- ja šokolaadipabereid ning -kotikesi leidub põrandal hulgem. Tõsi küll, teatripuhvetis müüakse samuti kompvekke, aga need on mõeldud sealsamas põske pistmiseks. Etenduse ajal kommipaberitega krabistamist peetakse **VÄGA HALVAKS TOONIKS**. Ka siis, kui sul kipub kõha peale ja kotis või taskus leidub kõhakompvekke, tuleks need võimalikult vaikselt välja urgitada ja suhu pista. Teatrisse minnek on märksa pidulikum sündmus kui kinoskäik – paned ju selleks puhuks selga pidulikumat sorti riidedki. Näitlejad saavad teatrisse tavaliselt tükk aega enne etenduse algust, et teatriõhustikku sisse elada. Ja ehkki näidendi tekst või ooperi muusika jääb samaks, ütlevad nad etenduse lõppedes üksteisele: "Täna oli hea publik!" või "Küll oli täna vilets mängida!" Selge see: kui näitleja lausub suure sisseelamisega Hamleti monoloogi: "Olla või mitte olla," aga saalis käib äge mälumisteggevus, siis tahaks nii mõnigi artist publikult küsida hoopis: "Süüa või mitte süüa?"

 TASEM, OHELLO! MA HELISTAN PRAEGU MAALE VANAISALE!

Viimasel ajal on teatrites veel üks probleem: mobiiltelefonid. Ehkki paljude etenduste eel palutakse avalikult mobiiltelefonid välja lülitada, läheb see palve mõnedel inimestel – nii lastel kui täiskasvanutel – ühest kõrvast sisse ja teisest välja. Ja siis hakkab keset etendust ühest saalینگast kostma "Säkkijärve polka" ning teisest Väike öömuusika. Rõdult kajab samal ajal hoopiski Griegi "Päikesetõus". Mõnele vist meeldib, et KÕIK vaatavad just neid ja mitte laval toimuvat. Vahel – eriti, kui laval kasutatakse mikrofone – võivad läheduses tegutsevad taskutelefonid kogu etenduse nässu ajada: mikrofonid mõtleavad ilmselt, et kui sihuke pisike numbritega jublakas võib saalis kisa teha, siis pole neilgi mõtet helivõimendusega vaeva näha, ning kukuvad samuti huilgama. Kui tahad ilmtingimata kõigile teatada, et sul on isiklik mobla, siis maali endale vastav teade otsa ette, aga telefon lülita teatrisse tulles välja.

Teatrisaalis, nagu ehk oled tähele pannud, on toolid nummerdatud. Kahjuks ei jõua rea lõppu pileti ostnud teatrikülastajad alati saali kõige esimestena ja peavad oma kohale jõudmiseks mööduma istujatereast. Reavahed on enamasti sedavõrd kitsad, et pole just lihtne istujatest mööda pääseda. Selliste juhtude jaoks on välja kujunenud omad üpris lihtsad reeglid: selle asemel, et sõnagi lausumata istujate jalgadel trampida, tuleks küsida: "Palun, kas te lubaksite mind mööda?" Teine vastab: "Palun!" ning tõuseb püsti, tehes sel moel möödujale ruumi. Möödudes on viisakas olla **NÄOGA** istuja poole, mis väldib piinlikku võimalust teisele kogemata sülle potsatada.

 KÖTT! LASKE MIND LÄBI!

Vahel juhtub teatripiletitega ka segadusi – näiteks selgub, et eksikombel on müüdüd ühele kohale kaks piletit. Siis ei maksa skandaalitseda – targem on pöörduda uksele seisvate tädide poole, kes lahendavad segaduse vaikselt ja rahulikult.

Etenduse lõppedes tänab publik näitlejaid plaksutamise ja aplausiga. Mida parem lavastus, seda suurem on aplaus. Huilgamine ja indiaanihüüud tõsise draamalavastuse lõppu ei sobi, need kuuluvad rohkem staadionide rokk – ja popmuusikakontsertide juurde. Saksamaalt üle võetud jalgade trampimise mood mõjub vahel ka naljakana, eriti, kui trampijaid on saalis üks-kaks: siis näib, nagu oleks tegemist paari jonnaka põnniga.

Igaühele meeldib, kui tema tööd hinnatakse, seepärast ei maksa kohe, kui eesriie sulgub, garderoobi tormata – seda enam, et ega sealt tavaliselt ikka paremat palitut saa kui see, mille number sul taskus on. Muide, ka kinosaalist väljakihutamise sellal, kui lõputiitrid veel ekraanil jooksevad, kuulub halva tooni juurde.

Oleksid ju sinagi pettunud, kui näitetrupp vuristaks kiiresti oma teksti maha ja kihutaks publikust hoolimata kähku koju teleka ette. Varem või hiljem jõuad sinna niikuinii, ja siis võid segamatult mugida nii popkorni, krõpsu kui krabiseva paberiga šokolaadi.

MÕTE ELUST ENESEST

INGEL UNDUSK

Algus juuli-augustinumbris 2000

ON OLEMAS KA ÕNNELIKKE PÄEVI

Täna oli mõnus päev. Mul olid täna korvpallivõistlused ja meie pool võitis. Kuna need võistlused olid väga tähtsad, siis pääseme Taani veel tähtsamatele võistlustele. Ma ei teadnudki, et nii hästi mängida oskan. Alguses mängisime kehvalt, kuid ajapikku läks paremaks. Lõpuks võitsime seisuga 85 : 74. Ma ei teagi, miks korvpall mulle meeldib. Olen käinud paljudes erinevates trennides, kuid korvpall on ainuke, mis mulle tõsiselt meeldib. Korvpallitrennis on aga üks suur miinus: treener on täielik jubedik ja piinab meid päevast päeva. Kui me kaotame (isegi seisuga 89:88), saame kohutavalt õiendada. Ta õiendab isegi siis, kui tuleb aus viik, ja see ajab närvi. Tean küll, et parem on võita, kuid mõnikord on isegi mõnusam kaotada. Ärge mind lolliks pidage, kuid nii see on. Üsna igav on mängida, kui igal võistlusel võidab. Teistest hakkab ka kahju. Ma olen enne ühe korra Taanis käinud. Nüüd minnakse sinna nädalaks. See toimub kooli ajal. Loodan, et meile ei tule selline klassijuhataja nagu Piller oli, sest tema ei lubaks mul iialgi Taanisse sõita. Treener aga lööks mu maha ja tram-biks peal ka veel.

Ma ei räägi nüüd enam korvpallist. Räägin Hendrikust. Nüüd, kus tean, et ta mu vend pole, on mu tunded tema vastu muutunud. Mitte, et ma temast vähem hooliksin või teda vähem armastaksin. Ei, mitte midagi sellist. Need minu uued tunded pole aga enam sellised venna – õe tunded, vaid midagi tõsisemat. Ma ka kardan seda isegi iseendale tunnistada, rääkimata siis Hendrikust. Mul on selline imelik tunne ja ma kardan seda tunda. Hendrikuga on aga teistmoodi. Tema on endine. Kuid see on ta enda elu ja mina selle üle ei arutle. Tegelikult just seda ma teen ja mul pole õigust. Või on? Ei, ma pole ju tegelikult isegi ta õde. Metsa küll!

KÄTTEMAKS ON MAGUS

Tänane päev on täis kättemaksu ja viha. On aeg kätte maksta mehele, kes on teinud Melli elu põrguks. See mees kasutab Melli ja ta ema ära. Seda ei saa lubada. Esiteks ei või kedagi niimoodi ära kasutada ja teiseks on Melli oma emaga viimastel kuudel palju halba läbi elanud. Loodame abi ühelt väikeselt aparaadilt, mis on meid ennegi hädast välja aidanud. See on Hendriku lindistaja. Me lindistame mehe juttu ja anname siis lindi politsei kätte. Siis saab mehike oma karistuse ja Melli elab rahulikult edasi. Meil on aga kaks probleemi:

1. Kui Melli läheb selle mehe juurde, siis võib arvata, et ta tervelt tagasi ei tule.
2. Kui me oleme lindi politseile viinud, ei ole kindel, et meid usutakse. Mees on hea töökoha peal ja kõigiga sõber.

Varsti on uus aasta käes ja mul on aeg anda oma lubadused selleks ajaks.

1. Ma hakkam Hendrikuga rohkem koos olema.
2. Lepin ära oma klassi poisiga, kelle nimi on Fred. Oleme juba aastaid tülis, kuid tüli põhjust ma ei leia. Olen

seda juba aastaid otsinud. Kuid arvan, et küllap on põhjuseks erinevad maitset ja sellest tekivad lahkarmused. Fred on vist tegelikult kena inimene ja poleks halb mõte temaga sõprust luua.

3. Unustan. Õigemini proovin unustada selle lapsendusvärgi. Proovin endale sisendada, et olen oma pere laps ja et meid ei lahuta miski. Kuid raske on teha nägu, nagu poleks midagi juhtunud.

VASTIK VÄRK TÄIEGA KOHE

Nüüd on see möödas. Möödas on kättemaksu- ja viha-aeg. Ma ei kavatse enam kellelegi kätte maksta. Mis siis, et eelnenud kordadel on kõik hästi läinud. Ma ei hooli sellest. Ma ei taha enam inimesi petta. Ma ei taha enam inimestega mängida ega neid vangis saata. Jah, see asi läks korda. Tim kõduneb nüüd vanglas. Ta on ka enne inimesi ära kasutanud, kuid...miks mina? Mees oli küll karistuse ära teeninud ja nüüd on Melli lõpuks rahul ja õnnelik, kuid miks pidin mina seda tegema? Nüüd on mul üks uus vihavaenlane juures. Vangis küll, kuid siiski olemas. Kuid ma ei taha endale vihavaenlasi. Kas poleks seda võinud teha inimene, kellele selline tegevus meeldib? Mulle ei meeldi, kuid ometi teen seda pidevalt. Pillerit ka pole enam siin, sest mul tuli mõte ta hävitada. Hävitasingi. Kuid ta on siiski mu lihane ema ja emaga nii ei tehta. Mis siis, et ta elu jooksul nii palju eksis. Mul polnud sellegi poolest õigust. Kõik läheb hästi, kuid siiski halvasti. Ma ei tea, kas olla uhke või häbi tunda. Ma ei tea enam üldse, mida arvata.

Ma helistasin Fredile. Ütlesin, et meil on vaja kokku saada ja rääkida. Ta oli natuke pahane, kuid nõustus minuga. Oleksin tõesti rõõmus, kui saaksin selle asja lahendatud. Ma räägin siis natuke Fredist. Ta on pikka kasvu, Keskmist värvi juustega ja väga - väga lahke (siia maani kõigiga peale minu).

Hendriku klassi tuli uus tüdruk. Ta nimi on Sandra. Sandra rääkides oli Hendrik väga ebanormaalne. Ta vaatas kurvalt põrandat ja kokutas ka. Ma olen kindel, et t a h a n

Pildi joonistas Kirke

temaga ruttu kohtuda, et kindel olla, et ta ikka normaalne inimene on.

ÕHTU TÄIS ÕHINAT

Nüüd räägin lähemalt sellest päevast, mil maksime kätte mehele, kelle nimi on Tim. See nimi sobib talle, sest ta on lühikest kasvu. Noh ma mõtlen, et nimi on ka selline lühike. Aga tegelikult pole sellel mingit tähtsust. Mees ise on ihne ja täis elujõudu. Tal on just parajalt jõudu, et inimesi piinata ja neid ära kasutada. Tegelikult näeb ta üsna süütuke välja. Kuid see on ka ainult väljanägemise küsimus, sest süütuke ta ei ole ja keegi ei suuda ka vastupidist väita. Politsei uuris asjaolusid ja avastas, et ta on sooritanud palju seni lahendamata kuritegusid.

1. Tänaval kõndides armastab ta pista käe inimeste taskusse, et sealtpääl kõik väärtuslik välja napsata (kell, rahakott jne.).
2. Ta on murdnud sisse väikestesse poodidesse.
3. Ta müüb narkootikume.
4. Ta kasutab narkootikume (ainult mitte neid, mis tema ise on teinud, vaid turult ja mujalt ostetuid).
5. Ta on tapnud kaks inimest. Mõlemad olid noored tüdrukud, kes ei tahtnud proovida Timmi kaupa.

See viimane punkt on muidugi kõige hullem. Meil Melliga polnud aimugi, et asi võib nii hull olla. Teda ähvardab eluaegne vanglakaristus ja see on teiste inimeste suhtes kindlasti kõige ausam.

Nüüd räägin natuke sellest, mis juhtus Melli juures. Ta pisit lüüdi tagataskusse ja läks tuppa, endal judinad üle kere käimas. Ta läks Timmi juurde ja ütles: "Tere, Tim. Mul on kahju, kuid pean vanematele rääkima, kes sa päriselt oled." Sellest piisas, et Tim närvi ajada. Ma seisin akna taga ja isegi seal oli valus kuulda Melli karjeid. Kui Melli sai põgenema, hüüdis Tim talle hirmsaid ähvardusi ja vandesõnu järele, kuid me viisime lindi politseile ja saime isegi väikese vaevatasu. Tegime küll heateo, kuid mul on natuke halb tunne. Mulle lihtsalt ei meeldi teistele halba teha.

FRED

Proovin nüüd natukene naljakamalt kirjutada, sest ma ei ihka sünge olla. Vahepeal lihtsalt on sellised ajad, mil ei saa rõõmus olla. Siis peab ennast alahindama ja halvustama. Kellelegi ei meeldi sellised ajad ja sellepärast tuleb neid vältida.

Ma räägin nüüd poisist, kelle nimi on Fred. Ta on tegelikult kena inimene. Igal inimesel on kaks külge: halb ja hea külg. Mina teadsin Fredis ainult halba külge, eile temaga kohtudes sain aga aru, et selles poisist on midagi ilusat, midagi, mille juures tuleb peatuda ja midagi, mis korvab kõik ta vead. Ma ei tea täpselt, mis see on, kuid igas teises seda kindlasti ei ole. Võib-olla on see see, et Frediga võib ükskõik millest rääkida ja ta kuulab su ikka ära. Ta mõistab ja aitab sind. Me rääkisime ja rääkisime ja mida rohkem me rääkisime, seda rohkem ma tahtsin temaga rääkida. Tuli välja, et sellel poisil on helde süda. Ta rääkis mulle endast ja see huvitas mind aina rohkem. Ma rääkisin talle kõik oma saladused Pillerist, Hendrikust ja Mellist. Fred ei ole selline nagu kõik teised poisid. Ta kuulab ja lohutab. Ta ei halvustanud mind kordagi. Ei, ta sai oma heldusega mulle aina lähedasemaks. Ma ei saa aru, miks ma temaga juba enne ära ei leppinud. Kuid küllap on see asi, mis lihtsalt pidi nii minema. Ma pühendan ennast

nüüd sellele, mis on, mitte sellele, mis oli, või sellele, mis tuleb. Leppisime Frediga kokku, et jääme sõpradeks ja usutame eelnenu. Mul on nüüd jälle põhjust rõõmustada, sest mul on üks uus sõber juures.

Vaheaeg on väga kiiresti läinud. Pool on juba möödas. Ma natuke isegi tahan kooli minna. Õppida ma seal ei taha, kuid tahan kohtuda oma klassi ja sõpradega.

Ma mõtlesin Pillerile. Mõtlesin temale ja sellele, kes on mu isa? Ma loodan, et ta ei ole meeldiv inimene. Meeldimine on iseenesest tore asi, kuid liigne meeldimine osutub teinekord ebameeldivaks. Minu olukorras vähemalt küll. Ma ei taha oma siinsest perest kaugeneda. Praegu mõtlen toredast isast, kuid ehk on ta samasugune nagu ema? Siis pole mul mingit tahtmist teda näha. See oleks tegelikult ju kõige lihtsam lahendus. Või kuidas?

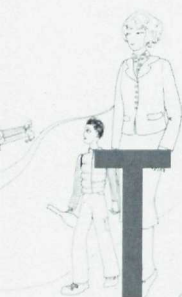
ARMASTUSE KOLMNURK

Eile oli päev, mil Hendrik tutvustas mulle Sandrat. Ma olen mures, sest Hendrik on Sandrast väga vaimustatud. Minu jaoks ei jää tal enam üldse aega. See on muidugi vana jutt, kuid räägin seda ikka ja jälle, hommikust õhtuni, päevast päeva – seni, kuni seda enam pole. Mulle ei meeldi sellest rääkida, sest et mulle ei meeldi tõde: tõde on valus ja valu ei taha keegi. Ma ei saa salata, et Sandra on ilus tüdruk. Tal on helepruunid pikad juuksed ja tumepruunid suured silmad, mis võluvad iga poisi ära. Tal on Hendrikuga üks maitse, ta on pärit rikkast perekonnast ja tal on ka ilusad riided. Ta armastab jalgpalli, tennisit ja kõike muud, mida Hendrik armastab. Ta oskab poistele meeldida ja temast on paari päevaga saanud klassi kõige populaarsem tüdruk. Tal on kõik, mida tahta, ja tal on midagi nii ilusat, millest iga tüdruk unistab. Tal on Hendrik. Nüüd on tal ka Hendrik ja tal ei ole vaja midagi muud tahta, sest tal on maailma tähtsaim asi. Hendrik. Aga Hendrik on ka kõik, mida mina vajan. Mul ei ole vaja Sandra populaarsust ja raha, kui mul on Hendrik. Nüüd, kus ma tean, et Hendrik polegi mu vend, on mu tunded tema vastu muutunud. Ma ei armasta teda nii, nagu ema armastab last ja nii, nagu õde armastab venda. Ma armastan teda nii, nagu kuninganna armastab kuningat ja nii, nagu printsess armastab printsit. Aga mul on ka suur mure. Hendrik ei tunne minu vastu midagi sellist, nagu mina tema vastu tunnen. Hendrik armastab mind kui õde. Kuid ma ei nõuagi temalt sellist armastust, nagu minul on. Tahaksin, et kõik oleks edine ja et me oleksime koos ja et poleks Sandrat. Kui Sandra lahkus, siis küsisin Hendrikult, mida ta tüdruku vastu tunneb. Ta ütles, et Sandra meeldib talle kui sõber ja et nende vahel pole ega hakkagi midagi olema. Kui ta räägiks tõtt, siis mulle meeldiks see, kuid see ei ole tõsi, mis ta mulle räägib. Ma olen küllalt osav, et sellest aru saada. Hendriku pilk ja hääletoon reetsid kõik. Muidugi tahaksin ma teda uskuda, kuid see on raske. Ma tean tõde. Mina armastan Hendrikut, Hendrik Sandrat ja Sandra Hendrikut. Mind aga ei armasta keegi. Võib-olla ainult Melli ja Fred ja Luise. Vanaema armastab ka ja vanaisa ja ema ja isa ja teised, kuid see ei ole see, mida mina silmas pean. Mina pean silmas midagi suuremat ja vajalikumat ja see pole sugugi see. Luise armastab mind ja mina teda. Armastan ta pehmet karva ja tema näolappi. Ja nüüd lähengi Luise juurde. Ma ütlen talle, et ta on mu ainuke neljajalgne sõber ja see on ka tõsi, sest neljajalgseid sõpru mul rohkem ei ole.

TOONELA LIND

TIIA REBANE

Tüdruku jutt kohutas Kristjanit: linnud ju ei räägi! "Mida see lind sulle ütles?" küsis poiss. "Äkki sa nägid teda unes?"

"Ei, Kristjan, ma ei näinud und. Ta ütles, et ärgu ma muretsegu: varsti on mu kõhuvalud möödas. Kui ma nutma hakkasin, siis ütles ta: "Ära ole nii kurb, lõpuks läheb kõik hästi ja sul on hea olla!" " lausus tüdruk ning mööda ta põski veeresid pisarad.

Kristjan sattus segadusse: "Ei, ära nutsa, muidu hakkab mina ka nutma!" Poiss märkas, et Anabel istub väga kõveras – tal oli vist väga paha olla. Kristjan vaatas tüdrukut kurvast ning küsis: "Kas sa täna süüa oled saanud?"

Anabel lõi silmad maha: "Täna ma ei tahagi süüa, mul pole ka raha, et toitu osta."

Kristjan võttis oma rahakotist kõik seal oleva raha ning ulatas tüdrukule. Talle tundus, et seda oli siiski vähevõitu, ning ta lausus: "Tead, mis: ma hakkan viiulit mängima, siis ehk annavad inimesed sulle parema meelega rohkem raha. Võib-olla saad siis endale ka rohtu osta?"

Kiiresti võttis poiss kastist oma viiuli, sättis selle ilusasti oma lõua alla ja haaras poogna nagu päris viiuldaja.

"Ma ei teadnudki, et sul seal kastas viiul on," oli Anabel üllatunud.

Tüdruk kuulas Kristjani viiulimängu. Poiss mängis nagu suur muusik. Möödujad seisatasid ning igaüks neist pani Anabeli viletsasse mütsikesse rahatõhe. Nii mõnigi oli üllatunud, nähes sellist imelikku paari: hästi rietatud poiss

"Tead, mis:
ma hakkan viiulit
mängima."

Pildid joonistas Airika Laas

ja räbalais tüdrukuke koos kerjamas. Kuid keegi ei esitanud küsimusi.

Kristjan vaatas neid, kes raha mütsi sisse panid, ning tunnistas endale, et leidub siiski ka häid ja arusaajaid inimesi. Ta mängis läbi kõik õpitud lood ning ütles siis: "Rohkem ma ei oska."

Anabel, kes istus ikka kõvaras, vastas: "Rohkem ei ole vajagi. Vaata, kui palju raha – ma pole nii palju raha näinudki!"

Kristjan aitas tüdrukul rahatähed kokku panna ja arvas, et saadab nüüd Anabeli koju. Tüdruk oli algul vastu, kuid lõpuks nõustus, sest Kristjan oli tahtnud näha, kus ta elab.

Lapsed jõudsid vana suure puumaja juurde. Kristjan ei oleks osanud arvatagi, et sellises koledas majas võivad inimesed elada. Kui öudne, et Anabel pidi niisuguses kohas elama!

Kui nad jõudsid teisele korrusele, avas Anabel ühe ukse, mis käaksatas nii valjult, et Kristjan ehmus. "Ära karda, see üks teeb kogu aeg nii," märkas tüdruk Kristjani kohkumist.

Esialgu ei näinud Kristjan midagi, sest ta silmad olid alles õues, kuid tundis, et korter lõhnas ebameeldivalt. Kui silmad olid hämarusega harjunud, nägi poiss, et Anabeli kodus valitses suur segadus ja mustus. Mõõblit ei olnud seal rohkem kui ainult kaks voodit, laud ja mõni tool. Poiss teadis, et ei olnud viisakas külas ringi vahtida, kuid ta sattus segadusse sellest, et Anabel, see väike armas tüdruk, elas nii jubedas kohas.

Anabel oli voodile pikali heitnud. Kristjan küsis: "Kas see on sinu voodi?"

Saanud jaatava vastuse, märkas poiss jahmatusega, et selles voodis ei olnud ei voodipesu ega tekki. Anabeli pealuseks ei olnud pehme padi, vaid kokku keeratud kampsun, tekiks oli aga vana kulunud mantel. Kogu seda pilti nähes tekkis Kristjanil tahtmine Anabel sealt ära viia.

"Kas sa minu juurde ei tahaks tulla?" alustas Kristjan juttu. "Meil on üks tuba vaba ja ma arvan, et mu vanemad lubaksid sul meil elada..."

Anabel, kes lamas liikumatult voodil, näost veel valgem kui enne, vastas: "Ei, ma ei saa tulla – ema on ju ka siin... Aga oli tore, et me sinuga sõpradeks saime, on ju? Ja lind käib ka siin minuga rääkimas..."

Anabeli ema ei õnnestunudki poisil sel korral ära oodata. Lõpuks tundis Kristjan, et peab koju minema, muidu hakkavad vanemad ja vanaema teda otsima. Tal oli ääretult kahju Anabeli sinna üksinda jätta, kuid midagi polnud parata. Lahkudes ütles Kristjan: "Kui sa homme ka nii haige oled, ära siis parki mine! Ma tulen ise ja toon sulle süüa ja võib-olla ka kõhuvalurohtu."

Anabel vastas vaikselt: "Jah, tule ise... Ma ootan!"

Kui Kristjan koju jõudis, oli vanaema pahane: "Kus sa nii kaua olid? Minu teada on sul tunnid ammu läbi!"

Kristjan ei vastanud, vaid istus esikus olevale toolile ning silitas talle vastu jooksnud Breti koonu. Vanaema uuris kahtlustavalt: "Kas sa olid selle tüdrukuga sealt pargist?"

"Jah," vastas poiss väsinult. Kogu õhtu mõtles Kristjan sellest, kui räpane oli olnud Anabeli tuba, ning sai aru, et tal endal oli ikka mõnus kodu küll. Kuid ta ei mõistnud, mis linnuga Anabel juttu ajab, sest tüdruku toas ei olnud ühtegi lindu ja aknad ei käinud samuti lahti, seda oli ta märganud. See oli Kristjani meelest imelik ja ta otsustas Anabeli käest järele pärida, kuidas see rääkiv lind tüdruku juurde tuleb ja kuidas tuppa pääseb.

Järgmisel päeval ootas Kristjan kannatamatult tundide lõppemist. Ta muretses nii väga tüdruku pärast, kes oli haige.

Poiss jooksis kogu tee – kõigepealt parki. Seal Anabeli ei olnud. Seejärel ruttas Kristjan tüdruku koju ja tormas koputamata uksest sisse. Anabel lamas voodil. Kristjanile tundus, et ta asend oli sama nagu siis, kui poiss eelmisel päeval ta juurest lahkus.

"Anabel, kas sa oled väga haige? Kas sul valutab kuskilt?" küsis Kristjan ehmunult. Anabel keeras näo poisi poole ja vastas vaevaliselt: "Enam ei valuta! Aga ma ei jõua püsti tõusta..."

Kristjan uuris: "Kas su ema ei tulnudki koju? Kas sa sõõnud ikka oled?"

"Ema tõi meie teenitud raha eest eile toitu küll, aga ma ei saa süüa, mul hakkab kohe kõht valutama," seletas tüdruk.

Kristjan oli mures, et ei osanud teist aidata. Ta pakkus Anabelile küpsist, mille ta oli kaasa toonud, kuid ka seda ei tahtnud tüdruk suhu pista. Kristjan pani tema voodiservale isalt saadud taskuraha. Anabel liigutas ennast vaevu.

Äkki lausus tüdruk voodijalutsi poole osutades: "Kristjan, vaata, see lind tuli minu juurde!... Kas sina ka näed teda?"

Kristjan vaatas sinna, kuhu tüdruk osutas, kuid ei näinud seal kedagi: "Kus see lind on, mina ei näe?"

Anabel vaatas Kristjanit imestusega ning sõnas: "Aga mina näen... Ta ütles just praegu, et mul pole enam kaua kannatada... Ta ütles, et võtab nüüd mu valud ära..."

Kristjanit kohutas see jutt ning ta võttis vaikides Anabeli käe ja surus seda. Tüdruku käsi oli täiesti jõuetu. Üle Anabeli kahvatute põskede veeresid pisarad.

Kristjan ei osanud midagi teha ning ütles: "Tead, ma lähen kutsun sulle kiirabi!"

Anabel ei vastanud, kuid tema pilgust mõistis Kristjan, et tüdruk ei olnud vastu. Kui poiss ükselt veel kord Anabeli poole pilgu heitis, nägi ta, et tüdruk vaatas talle kuidagi pikalt järele.

"Pakaa, ma varsti tulen," lausus Kristjan vaprat nagu tehes, kuigi oli ise nutma puhkemas. Anabel tõstis huvasti jätuks käe.

Kristjan jooksis koju, sest mujalt ta helistada ei saanud. Vanaema kohates puhkes poiss ahastades nutma. Vanaema mõistis, et miski oli väga korrast ära, ning püüdis

poissi rahustada: "Kristjan, räägi, mis juhtus? Ära nuta, vaid räägi mulle kõik ära!"

Kristjan jutustas nuuksudes vanaemale Anabelist, kes oli väga haige. Ta rääkis ka linnust, keda Anabel näeb, aga tema mitte. Vanaema mõistis, et tüdruk oli ilmselt raskesti haige. Ta ütles: "Kutsume kiirabi meie juurde ja sõidame koos sinna, Anabeli juurde!"

Kristjanil oli hea meel, et vanaema elas tema murele kaasa.

Kui nad koos kiirabibrigaadiga Anabeli uksest sisse astusid, märkas Kristjan, et tüdruk ei liigutanud enam. Ta pärani avatud silmad vaatasid üles. Raha, mille Kristjan Anabeli voodiservale oli pannud, lebas puutumatu tüdruku kõrval. Juba seati tüdrukule juhtmeid külge ja askeldati tema ümber. Kristjan ei tahtnud seda vaadata, ta haaras vanaema ümbert kinni ja küsis nuttes: "Vanaema, mis Anabeliga juhtus? Miks ta ei vaata minu poole?"

Vanaema silitas Kristjani pead ning lausus teda eemale juhtides vaiksel: "Kristjan, kallid, ära nuta... Anabel läks ingliski... Ta on nüüd taevas. Ilmselt aitas see lind, kellest sa jutustasid, tal minna... Kristjan, kas sa kuuled mind? Anabeli lind – see oli Toonela lind..."

Kristjan ei saanud küll aru, mida see Toonela lind tähendas, kuid ei suutnud seda ka küsida. Tema hinges oli valu lahkunud sõbratari pärast. Vanaemale otsa vaadates märkas Kristjan, et ka too nuttis.

Poiss mõistis, et Anabel oli surnud.

Kui nad majast väljusid, tuli neile vastu naine, kes küsis rutakalt: "Mis on juhtunud? Miks kiirabi siin on?"

Kristjan taipas, et see oligi Anabeli ema. Hetkega jõudis poiss märgata naise hambutut suud ja sorakil juukseid – ta nägi kohutav välja.

Vanaema vaatas seda naist ja vastas: "Arstid on teie tütre juures... Teda ei ole enam..."

"Ta on nüüd taevas. Ilmselt aitas see lind, kellest sa jutustasid, tal minna... Kristjan, kas sa kuuled mind?"

Naine jooksis majja, karjudes: "Anabel, kallid, mu tütreke!"

Vanaema hoidis Kristjanil kõvasti ümbert kinni ning majast eemaldudes tundis poiss, kui tohutult kahju oli tal Anabelist. Ta ei suutnud mõista, miks pidi tüdruk selliselt – naljase ja haigena – elama, kerjama, röpases voodis magama... Anabeli juures käis Toonela lind...

Kristjan tundis, kui väga ta armastas oma vanemaid selle eest, et nad tal olemas olid. Ema ja isa... Ning vanaema kallistuses oli nii palju turvalisust! Esimene kurb elukogemus kriipis valusasti Kristjani hinge. Just nüüd oli nii hea ja hell tunda vanaema lähedust ja mõistvat suhtumist. Kuid Kristjanil oli nii kahju, et tema ja Anabeli sõprus sai kesta nii lühikest aega.

VALLATUD ÜLESANDED

GRIGORI OSTER

4 issit ostis oma lastele kokku 9 paari aluspükse. Igal issil on kolm last.

Mitu last jäi ilma püksata?

Kahes koolis rippusid seintel kirjanike portreed. Esimeses koolis oli 7 vuntsidega ja 9 vuntsideta kirjaniku portreed, teises aga 9 vuntsideta ja 7 vuntsidega sulerüütli pilti. Esimeses koolis joonistati kõigile vuntsideta kirjanikele vuntsid nina alla, teises aga kustutati kõigi vurrukandjatest kirjanike nina alt vuntsid ära. Mitu vuntsidega ja mitu vuntsideta kirjaniku portreed on praegu kummaski koolis?

Vovake sikutas 10 korda patsist Mašat, 8 korda Dašat, 7 korda Klavat ja üks kord (eksikombel) õppeala juhatajat Margarita Bagrationovnat. Küsimine: mitu korda Vovake sel päeval üldse patse sikutas ja mis siis nüüd saab?

Maša on kaks korda targem kui Saša.

Saša on kolm korda targem kui Katja. Mitu korda on Katja Mašast rumalam?

Poiss tuubib pähe luuletust, mis koosneb 40 värsireast. Iga rea päheõppimiseks kulub tal 2 minutit. Mitu minutit kulub poisil selleks, et kogu luuletus ära unustada, kui on teada, et värsiread ununevad tal kaks korda kiiremini kui meelde jäävad?

Tööle minnes pani issi oma portfelli igasuguseid tähtsaid pabereid kogukaaluga 2 kg 700 g. Issi portfelli ise kaalub 300 g. Mitu kilogrammi tassib issi oma töö juurde, kui (ehkki tal endal pole sellest aimu) ta kaheaastane tütar Maša peitis portfelli veel vanaaegse triikmasina, mis kaalub 9 kg?

Pildid joonistas Ott Vallik

Kolja ja Tolja pistsid päeva jooksul kinni 11 purgitäit kirsimoosi ja 5 niisama suurt purgitäit maasikamoosi. Öhtu saabudes tundsid nad, et kirsimoosi on söödud 6 kg rohkem kui maasikamoosi. Mitu kilo kirsija mitu kilo maasikamoosi pistid Kolja ja Tolja kinni selle õnneliku päeva jooksul?

Kolja ja Tolja kulutasid öö jooksul ära 3 rulli tualettpaberit. Kolja kulutas 28 meetrit tualettpaberit, kuid Tolja kulutas seda paberit 4 meetri võrra rohkem. Selgita välja, mitu meetrit oli igas tualettpaberirullis, kui on teada, et kõik kolm rulli olid ühesuurused!

Õppenõukogus viibis 40 ranget õpetajannat, ja kõik nad hakkasid kordamööda riidema ühe väga kurvameelse kolmanda klassi poisiga. Iga õpetaja riidles vaeskesega 12 minutit. Mitu tundi riideldi kurvameelse kolmanda klassi poisiga?

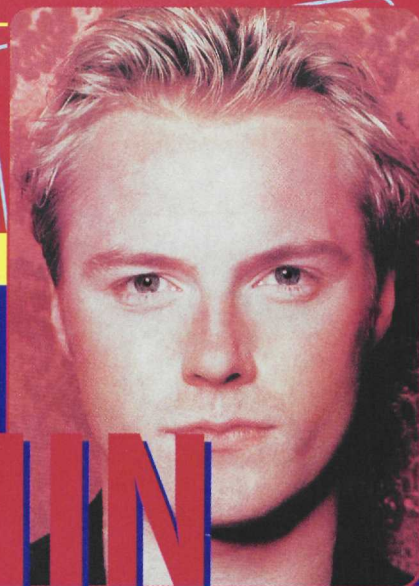
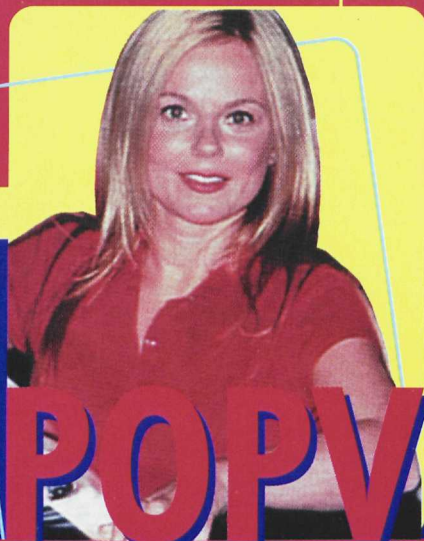

Mitu suhkrutükki lahustus issi teeklaasis, kui ta ise pani sinna 3 tükki, kuid Maša lisas sellal, kui issi tukastas, veel 12?

Autori loal tõlkinud Leelo Tungal
Moskva, "Rosmen" 1997

POPVIKTORIIN

1. Ansamblist Spice Girls laiku loonud Gery Hallivell liitus mullu Suurbritannia rikaste ja kuulsate naiste kampaaniaga, mis toetab tööd otsivaid naisi. Agentuuri Reed kaudu jagavad helled daamid

- O** – pastapliiatseid
- M** – oma rõivaid
- I** – raha

2. Maailmakuulsate bändide liikmete sissetulekud on teadagi üpris võimsad. Iga laulja kulutab oma raha isemoodi – kes ostab luksusmaju, kes rikaste ettevõtete aktsiaid. Ansambli Boyzone solist Ronan Keating aga üllatas paar aastat tagasi oma venda kõrgkooli lõpetamise puhul kena kingitusega, mis oli

- U** – BMW
- S** – briljantidega kaunistatud kristallpokaalid
- A** – viiekorruseline villa Hispaanias

3. Tavaliselt on iga bändi nime taga mingi lugu või vähemasti pikem seletus. Ühe viimasel ajal noorte seas väga popiks muutunud ansambli liikmed väidavad küll, et pundi nimel pole mingit tähendust, lihtsalt lahe kõla, kuid uurivad-puurivad ajakirjanikud on välja selgitanud, et vähemasti pool sellest nimest kuulub ka popmuusiku Fred Dursti koerale. Bändi nimi on

- S** – Limp Bizkit
- T** – Backstreet Boys
- K** – Coyote Ugly

4. Mel C ei saa teatavasti loobuda ühestki kribukrabu tätoveeringust, mida talle pakutakse. Samal ajal tahaks ta igal ajal kanda oma lemmikjalanõusid, milleks on

- G** – mokassiinid
- T** – botased
- R** – kauboisapad.

■ Õigete vastuste juures olevad tähed annavad kokku Eesti tänavuse eurolaulu autori perekonnanime – täpsemalt öeldes kunstniku-liignime.

Sõber raamat

U. Lattikas
L. Tungal

♩ = 112 - 116

INTRO C E G G7 F D B G D G
G B D

mf *f*

6 C C G C E B7 E G7
mf Po - le põõ - sas e - ga puu, kui - gi tal on pal - ju leh - ti,

12 C E F C D7 Gsus4 G
tea - me see on raa - mat, kes siis muu - mei - e kõi - gi jaoks ta val - mis teh - ti.

16 C G7 C E B7 E G7
Siis kui väl - ja toast ei saa, kui käes on kur - jad koe - ra - il - mad,

20 C E F C G7 C Ab7
Siis mind vii - a või - vad sil - mad raa - ma - tu - te tii - ba - del len - nul ü - le maa.

24 Db Ab Db F C7 F Ab7
piu f Kül - la tu - lid väik - sest peast mei - le po - kud. muu - mi - trol - lid.

28 Db F Gb Db Eb7 Absus4 Ab
E - lu põ - ne - va - maks koo - li - eas te - gid seik - lus - lood ja kri - mi - nul - lid.

32 Db Ab7 Db F C7 F Ab7
Ä - ra puik - le, ä - ra poe, ei saa sa lä - bi üht - ki koo - li.

Kuidas meie SÕBRAD endale sõpru ON LEIDNUD?

KAISA PUKK KOHTLA-JÄRVELT: Tavaliselt on mu sõbrad mind oma sõpradele tutvustanud või olen ise tutvust alustanud. Palju sõpru on ka koolis nii enda kui teisteski klassides. Paljud on juba lasteaiast sattunud meie klassi. Ka reisides olen leidnud palju uusi sõpru.

EVELIN JÜRISSE TALLINNAST: Kõige rohkem sõpru ja sõbrantse olen leidnud vist klassist, mõnikord saan neid ka suvelaagrist või mõne sõbra juurest. Näiteks lähen jutule ja vaatan, kas meil on ühised havid. Mul on üldiselt palju sõbrantse. Sõprus ongi see, kui teed midagi sõpradega koos ja oled sõbralik.

TUULIKI VAKMANN TARTUST:

Enda sõbrad olen leidnud peamiselt koolist ja trennist. Kui oskad olla viisakas ja abivalmis, siis pole sõprade saamine üldse raske. Meie teeme sõpradega kõike koos ja meil on tohutult lõbus. Minu sõbrannade seas on ka paar vastassoost sõpra, nendega on küll raskem läbi saada, aga muidu on ka nemad toredad.

RIMONNE

Sõber

Me sõbraga koos kui särk ja püks,
kuid ometigi ei ole me üks.
Just suviti oleme koos igal pool,
mis sellest, et kummalgi erinev kool.
Ma parimat sõpra ilmas ei tea,
kelle seltsis on mõnus, lõbus ja hea!

Kätlin Kullamaa Lilleküla gümnaasiumi
3. a klassist

Minu sõber

Minu sõber kõva mees,
õppimises teistest ees.
Jalgpallis pole paha,
korpallis minust jääb maha.
Arvuti tall'pakub huvi,
õues möllaks hommikuni.

Kari Uppin
Lilleküla gümnaasiumi 3.a klassist

Silmad siia, sõbrad!

Ei, tegelikult suunake oma silmad hoopis kaugele tulevikku! Püüame fantaseerida, mis sugused me kõik oleme kümne aasta pärast!

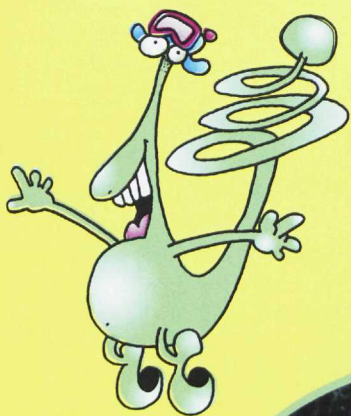
Kes oli üheaastasena täpselt sama nägu ja tegu kui praegu, tõstke käed üles! Ahaa, keegi ei anna alla!

Nojah, aga küllap vaatab kümne aasta pärast teile peeglist vastu hoopis teistsugune nägu kui praegu. Võtke siis pliiaatsid-pintslid kätte ja pange kujutlusvõime tööle! Muidugi, ka peeglit pole keelatud kasutada – küllap MIDAGI teis jääb alati samaks.

Teie joonistusi ootame
toimetusse enne 15. aprilli!

PARIMATELE AUHINNAD RIMONNELT!

ÜKI-KAKI-KOMMI, PROOVI Bobo Boomi KOMMI!

Serena veeparki tahad?

Tõukeratast tahad?

Rulluiske tahad?

Bobo Boomi tahad?

Lõika kolmelt Bobo Boomi pakilt välja Bobo Boomi pilt, kleebi paberile ja saada meile. Meie aadress on Pärnu mnt 139, 11317 Tallinn, Kalev. Märkusõnaks kirjuta "Bobo Boom".
10. aprillil 2001 loosime kõigi saatjate vahel välja 1 reisi Serena veeparki (kolmele inimesele), 1 tõukeratta, 3 paari rulluiske, 3 suurt ja 30 väikest Bobo Boomi nukku!

Kätte jõudnud kommibuum, sest Bobo Boom on vinnngolt kuum!

Tere, sõbrad! Jälle on käes auhindade jagamise raske, kuid tähtis aeg. Uutele kirjutajatele tuletame meelde, et Tallinna ja Põhja-Eesti lapsed saavad ikka oma auhinnad kätte Kullo lastegaleriist (Kuninga 6), lõunaestlased pööraku aga pilgud Tartu Lasteraamatukogu poole (Kompanii 3/5), ning kellel on muid soove või ettepanekuid, kirjutagu, helistagu või saatku elektronidega sõnumid teele!

Hei, poisid ja tüdrukud vanuses 11 - 14! Tahaksin leida kirjasõpra. Ise olen 12aastane. Mulle meeldib tantsida, laulda ja joonistada. Olen sündinud draakonil aastal Amburi tähtkujus. Vastan kindlalt kõigile. **TAISI NÕMM,** Mustjala sjsk., Saaremaa 93601.

Tere! Olen 12.a. tüdruk kes soovib endale kirjasõbraks tüdrukuid ja poisse vanuses 12-14.a. Mulle meeldivad Eminem ja Ines. **LENNE OLBRI,** Tulbi 3-1, Tallinn 10612

Sooviksin leida kirjasõpra vanuses 12-15 a. Ise olen 13. Mulle meeldib joonistada ja rattaga sõita. Vastan 100%. Esimeses kirjas soovin leida fotot. **EPP OKS,** Laitse 10-11, Harjumaa 76302. või Epp.Oks@mail.ee

Olen Priit (6). Soovin leida endale kirjasõpra. Mulle meeldib rattaga sõita ja ujuda. **PRIIT ATSO,** Laitse 10-11, Laitse sjsk, Harjumaa 76302.

NIMI: Kadri Burmeister

VANUS: 10aastane

MEILIAADRESS: Super.Girl.009@mail.ee või Katuliisu@hotmail.ee

LEMMIKTOIT: Makaronisupp

LEMMIKJOOK: coca-cola

PARIM BÄND: Spice Girls

LEMMIKÕPPEAINE: kehaline

LEMMIKSPORDIALA: suusatamine

SOOV: Ootan kirju 9-12aastastelt tüdrukutelt ja poistelt.

10aastane Asti, kes kogub kleepse, mängib klaverit ning käib võimlemas

Detektiiv Blondi auhinnad – Matchboxi autod – saavad **MADIS KUKK** Keilast, **ELARI HAUGAS** Maardust, **RANET SALUMAA** Saaremaalt, **MINNI ANSIP,** **EVA REIMETS** ja **MIHKEL TEPASKIND** Jõgevalt, **TIIU OLLISAAR** Tallinnast ja **HEIVO SOLMAN** Räpinast.

SEIKLUSE-LEGOD võitsid **HANNELA LIIK** Kärdlast, **MAALI-LIINA KULLA** Laevast, **TAAVE NEEEMRE** Tartust, **PIRET SPITSÕN** Kuressaarest ja

LAURI HEINSALU Tallinnast.

RISTSÕNA-KASSETID saavad **SANDRA KALA** Tallinnast ja **KRISTIINA VÄLIK** Jürist.

POPVIKTORIINI-kleepsu saab **MARTIINA VIIL** Tartust. (Õige vastus oli Bono.)

Kleepsud loosisime välja ka parimate omaduste kirjapanijate vahel, ning need lähevad **PILLE PORGANDILE** Pärnusse ja **MARI-LIIS ALGMALE** Tallinnasse.

ja suusatamas, soovib kirjavahetust 9 - 11aastase tüdrukuga. **ASTI KUUSE,** Väike Kaar 58, Tartu 50406.

Tere! Olen 10aastane Tiiu ja sooviksin kirjasõpra vanuses 9 – 12. **TIIU OLLISAAR,** Sõpruse pst 214 - 119, Tallinn 13416.

Tere! Sooviksin tüdrukust kirjasõpra vanuses 10 - 11. Ise olen 11. Mu hobid on korvpall ja arvuti. **MARTIN LAANSALU,** Kasaritsa sjsk., Võru mk. 655502. Telefon: (078)29087.

Kuku! Olen 12aastane tüdruk, kelle idol on Madonna. 11 - 13a. poisid ja tüdrukud, kirjutage mulle, kui tahate minust rohkem teada. **KADRI LEHEPUU,** Taagepera sjsk., Helme v., Valgamaa 68501.

Tere! Olen 8aastane tüdruk ja otsin kirjasõbraks 7 -10a. tüdrukut. Kirjutage hästi ruttu! **GERDA PÕDER,** Kose mnt. 40- 13, Kehra, Harjumaa 74303.

Tere! Oleme väga lõbusad plikad Liina ja Karina. Oleme klassikaaslased ja tahaksime ühiseid kirjasõpru. Meile meeldivad Britney Spears, Spice Girls, Gery Hallivell ja igasugused loomad. Kogume kleepse, postreid, pilte, kaarte. Meile meeldib internet ja pidu-dest osa võtmine. Kirjasõprade vanus pole oluline, ise oleme 11. Kirjutage eesti, vene või inglise keeles. **LIINA KARRO,** Sanglepa 4/2, Tallinn 12012.

Ciao! Olen blond, siniste silmadega plika. Otsin kirjasõpra vanuses 12-14 aastat. Mulle meeldib mängida tennist, suvel käia ujumas ja talvel suusatamas. Kui mailid mulle aadressil Girlcool@hotmail.ee, saad rohkem teada.

Mi! Kõik 13-15a. poisid ja tüdrukud kirjutage mulle: Triinu.S@email.ee või Triinu.Sillasoo@mail.ee NB! Kuulutus ei vanane.

Hei kõik 13-15 a. poisid!!!! Mailige mulle aadressil Cazzy@email.ee

Tere, kõik 12-14aastased tüdrukud ja poisid. Olen 12aastane eesti tüdruk. Vastan kõigile kirjadele **JANELI BUHT,** Kaiu vald, Karitsa k., Rapla mk. 79301.

Tere! Kuna ma olen lugenud teie ajakirja, siis mõtlesin, et tahaks leida mõnda kirjasõpra. Ise olen 14 ja sooviksin kirjasõpru vanuses 14-16. Ja kirjasõbrad peavad olema tüdrukud, kes on ilusad. Minuga saate ühendust, kui kirjutate mulle aadressil: Erx.Maania@mail.ee

Tere! Ma sooviksin leida mõnda kirjasõpra. Minu huviala on muusika ning minu lemmikbändid on Smilers, Pet Shop Boys, U2 ja Savage Garden. Ootan kirju kõigilt, pole vahet, kas poiss või tüdruk. Vanus samuti ei loe, ise olen 14. Minu e-maili aadress on Mari.Koppel.001@mail.ee

Tsauka kõik! Mina olen 13. aastane tüdruk ja soovin kirjasõpru vanuses 13-16. Ei soovi et kirjutaksid nooremad. Ma olen 156cm pikk. Kirjutage mulle aadressil liisu.miisu.007@mail.ee jään teie kirju ootama.

Olen 11aastane poiss, kes soovib leida kirjasõpra vanuses 11-13, nii poisse kui tüdrukuid. Ma kogun kleepse, telefonikaarte, bussipileteid ja kuukaarte. Kirjas võiks olla pilt. Minu e-maili aadress on: Raul.Sulu@mail.ee või **RAUL SULU, Vilde tee 109-25 12911 Tallinn.**

Olen 11 ja poole aastane, kogun telefonikaarte ja kleepse. Minu huvialad on ujumine, jooksmine ja kaugushüpe. Minu e-maili aadress on Siim.Puskar.002@mail.ee või **E. Vilde tee 38-56, Tallinn 12614**

Hei, kõik inimesed vanuses 13-15, kirjutage mulle. Ma olen 13aastane tüdruk ja ootan teie kirju. cassy.kiss@mail.ee

Tere, kõik poisid ja plikad üle maaaaaa! Olen 13.aastane plika ja ootan kirju kõikidelt 12 – 14a. poistelt ning tüdrukutelt. Eva.Meekler@mail.ee

Tere! Olen 14 aastane poiss. Elan Põlvamaal. Kirjasõpradeks sooviksin tüdrukuid vanuses 13-15 a. Mulle meeldib internetis surfata. Ootan kirju aadressil: ott93@hotmail.com

Tubli 12aastane poiss E-klassist otsib peotantsupartnerit (pikkus 158 cm). Telefonid: 66 11 209 ja 05030510 (Katrin).

Hei, kõik poisid, kes te olete vanuses 13-14aastat ja käite vähemalt 7. klassis. Olen 13aastane tüdruk, kes otsib endale poisist kirjasõpra. Minu maili-aadress on kallike.mega@mail.ee

Hei-hopsti! Kõik 11-13aastased poisid ja tüdrukud, kirjutage mulle! Olen 12aastane, kogun kleepkaid, taskukalendrid ja pärleid. Mu lemmiklaulja on Britney Spears, ma kogun ka tema pilte, artikleid ja muud sellist. Vabal ajal kuulan muusikat ja tegelen arvutiga. Kirjas võiks olla ka foto! **MARIANN GORJAJEV, Lasketiiru 7, 45107 Tapa.**

Olen üks energiline plika ja tahaksin kirjavahetust kõigi poiste ja tüdrukute-

ga, kes on 12 – 15aastased. Ise olen 12. Mulle meeldivad Vengaboy, BSB ja Britney Spears. Minu lemmikloom on hobune. **GERTU, Ehitajate 2 – 46, Tootsi, Pärnu mk. 87501.**

8aastane Hannes, kelle hobideks on ujumine ja kleepsude kogumine, soovib kirjavahetust poiste ja tüdrukutega, kel vanust alla 25. **HANNES OLLI-SAAR, Sõpruse pst. 214 – 119, Tallinn.**

Ciao! Olen 11aastane tüdruk, kelle hobideks on ujumine ja lugemine. Käin kunstiringis ja mulle meeldib televiisorit vaadata. Lemmibändi mul ei ole, kuid Ricky Martin ja Britney Spears on päris normaalsed. Mulle meeldivad elevantid, siilid ja taksikoerad. Ootan kirju 11-12a. lähedatelt tüdrukutelt, kes soovivad endale kirjasõbraks Tallinna lähedal elavat tüdrukut. Esimeses kirjas võiks olla ka foto! **ANNI PEEBO, Pae 1, Laulasmaa sjsk., Harjumaa 76702.**

Tshau, kõik 11 – 13aastased poisid ja tüdrukud! Olen 12a. lõbus tüdruk, kes käib suusatrennis ja õpib klaverit. Mulle meeldib korvpall ja ma kogun kleepse. Lemmiklaulja on Britney Spears ja lemmikbänd Backstreet Boys. **ANNELI TEELAHK, Tiigi 9 - 12, Voka 41701, Ida-Virumaa, e-mail: veeneitsi@hotmail.ee**

Hei, kõik 12 – 13a. tüdrukud ja poisid! Teie kirju ootab 12a. Kaili. Mulle meeldib kaua üleval olla, ujuda, diskodel käia, ratsutada ja palju muudki. Meeldivad Ines, Britney Spears, Vengaboy, Backstreet Boys jpt. Fotoga kirjale vastus garanteeritud. **KAILI KÄÄRID, Männiku 3 – 21, Voka 41701, Ida-Virumaa, e-mail: lustja@hotmail.ee**

Hei! Olen 14a. tüdruk ja ootan kirju 12 – 15a. tüdrukutelt. Mulle meeldivad Spice Girls, Eminem, Britney Spears ja loomad. Oleks hea, kui esimeses kirjas oleks ka foto. Kirjutage aadressil: **MAIKEN MÖLDER, Tähe 4 – 52, Jõgeva 48307.**

Tere! Soovin leida 9 – 11a. vanuseid poisse ja tüdrukuid kirjasõbraks. Minu lemmikansambel on Brainstorm, lemmiklaulja Ricky Martin. Mu huvialad on korvpallikaartide kogumine, jalgrattasõit ja muusika kuulamine. Mu lemmikloom on papagoi. **KAAREL KUURMANN, Kalevi 3 – 3, Kiviõli 43122.**

Hello! My name is Dita and I'm 11 years old. I'd like to find Estonian pen-friends (the girls). **DITA JANSONE, Gertrudes iela 103 – 4, Riga, Latvia LV 1009.**

Hello! My name is Laura and I'm looking for new friends. I'm interested of Britney Spears, sport, music and books. I'm 13. **LAURA LASMANE, Salacpils, Livzemes 18 – 23, Latvia, LV 2169 or lauralasmene@mail.lv**

Hello, I'm looking for penfriends! **DI-DAIS DUKITS, Terbatas 54 - 8, Riga, LV1001, Latvia.**

Hi! My name is Viesturs and I'd want to get a penfriend. **VIESTURS ROZINS, Upes prospekts 22 - 19, Ogre, Latvia LV 5003.**

Hello! My name is Agnese. I like boys and discos very much. My home is Latvia. **AGNESE, "Robeznieki"- 10, p.r. Lube, Talsu rajons, LV 3262 Latvia.**

Hi! I'm 16 years old Agnese, my hobbies are dancing, drawing, writing letters. **AGNESE AGARE, 25 "Gaujasli-ci" 4, p.n. Gauja, Rigas raj., LV 2140 Latvia.**

Hello! My name is Evelina, I'm 12. I should like to find 8 ...years old friends in Estonia. My hobbies are swimming, dancing and good music. I like Britney Spears. I can write also in Russian. **EVELINA SKRIBE, Riga, Pipenu 7, LV 1058 Latvia.**

Hello! My name is Kaspars and I like girls! **KASPARS FREIJS, "Robesnieki" 10. P.n.Lube, Talsu rajons, LV3262 Latvia.**

Hello! I'm Sabine (11) and I like Christina Aguilera. I love animals. **SABINE LOGOTA, Hipokrata 47-71, Riga, Latvia LV 1079.**

Hello, I'm Lasma (13)! I want to correspond with boys and girls, age 13 – 16 years. I'm waiting your letter! **LASMA. Sigulda, Rigas iela 25, Latvia**

Hello! My name is Elina, I'm 12. Write me! **ELINA RIPA, Kronvalda 3 – 8, Jelgava, Latvia LV 3002.**

SILMADEGA SIRM (EESTI)

KASVAMISE JÕUD (SOOME)

UUS SAJAND (HOLLAND)

MEES JA NAINE (JAAPAN)

TÕUSEV PÄIKE (PRANTSUSMAA)

SULAV KUNST JAAPANIS

Iga laps teab, et lumi on üks ütlemata mõnus materjal, millest saab ehitada nii mehi kui memmesid, nii maju kui liugteid. Lumerõõmust on aru saanud ka paljud täiskasvanud – nimelt kujurid, kellest mitmed ongi spetsialisserunud just nimelt lumeskulptuuride loomisele. Aeg-ajalt korraldatakse koguni rahvusvahelisi lumeskulptuurivõistlusi. Küünlakuus toimusid Jaapanis ülemaailmsed viie mandri lumeskulptuurivõistlused, millest võttis osa ka Eesti võistkond, millesse kuulusid Hannes Starkopf ja Maarja ning Kirke Kangro, kes töid kaasa hulga pilte ja muljeid.

Kuidas võistlustest osavõtjad välja valitakse?

Kõigepealt saadavad kõik kunstnikud žüriile oma lumekujude kavandid – enamasti joonistustena, kuid vahel tehakse ka kipsist või plastiliinist mudeleid, mille fotode põhjal kohtunikud otsustavad, kes pääseb osalema. Tavaliselt on soovijaid ikka mitu korda rohkem, kui võistleva mahub. Jaapanis, Nayoro linnas toimunud võistlustele saabus skulptoreid 14 riigist. Kõige rohkem kujureid tuli muidugi Jaapanist – tervelt 5 võistkonda. Võistluste algus ja lõpp on pidulikud sündmused, kuid nende vahele jäävad tööpäevad on pikad ja füüsiliselt üpris rasked.

Missuguseid tööriistu lumeskulptorid kasutavad ja kas lumehunnik tuleb ise kokku ajada?

Lumeskulptuuride tegemiseks kasutatakse erilist kokkupressitud lund, nii et seda ei saa töödelda niiviisi mätsides,

nagu lumememmesid tehakse. Nayoros loositigi kujurite vahel välja lumekuubid mõõtmetega 3 x 3 x 3 meetrit, nende otsa tuli ronida redeliga. Selliste lumemürakate kallal tuleb algses teha kõvasti “kirvetööd” – kõigepealt kasutatakse labidaid ja kettsaage – need on erilised okastraadile sarnanevad ketid, millel konksud küljes. Lõpliku viimistluse tegemiseks on lumeskulptoritel kaasas oma tööriistad – riivid, voolimisnoad ja veekindlad liivapaberid. Elektrilisi masinaid tavaliselt lumeskulptuuride tegemisel ei kasutata ja ka vett ei lubata pruukida.

Missugune lumeskulptuur sai peauhinna?

Parimaks pidas žürii hollandlaste kuju “Uus sajand”. Sama töö sai ka kunstnikepreemia – meie võistkonna skulptuuri “Silmadega sirm” lahutas sellest auhinnast üksainus punkt... Tegelikult olid kõik kujud huvitavalt teostatud – viimasel päeval, kui lumeskulptuure valgustasid prožektorid, poleks tahtnud uskudagi, et kõik alustasid oma skulptuuride tegemist ühesugustest kuupidest.

Kas kohalikud lapsed käisid ka kujude tegemist vaatamas?

Lapsi ja noori oli võistlusplatsil palju, kuid seda hirmu, et keegi oleks tikkunud kujusid rikkuma, küll ei olnud – lapsed uurisid kujurite tegevust uudishimuliku naeratusena. Silma torkas see, et noorte jaapanlaste pead polnud sugugi ronkmustad: enamjagu oli blondeerinud oma juuksed paari tooni võrra heledamaks. Noored pikendavad oma kasvu platvormkingade ja -saabastega – tundus lausa uskumatu, et nii kõrgetel “kapjadel” saab lumises linnas käia ja joosta! Nayoro asub Hokkaido saare põhjaosas, ning selles kandis olevat talved alati väga lumerikkad. Tänavad – ka sõiduteed – on lumivalged.

Missugune on lumeskulptuuride edaspidine saatus?

Lumekujude eluiga ei saa kahjuks võrrelda kivi- või puuskulptuuride omaga. Tavaliselt lastakse neil kevadeni “vegeteerida”, kuid jaapanlased teatasid, et nende kombe kohaselt lõhutakse kogu lumekunstilinn ära juba paari päeva pärast. Nii et lumeskulptoritele jäävad ainult heledad mälestused, fotod ja märgid – neid armastavad lumekujude tegijad kamalute kaupa üksteisele jagada.

KULDSE SOLLY JUURES KATSIKUL

↓ Solly ei kujuta oma
ära ette ilma värskete
ajalehtedeta.

Uksekella helistades kuulen majast mitmekeelset haukumist. "Mauh-mauh!" teeb vasikasuurune must dogi Taidi. "Hau! Hau!" hüüatab vana hea vöödiline dogi Gerda. "Kliuh-kläuh, maha murran, nahka pistan!" teatab kolmas hääl. See kuulub Printsile – taksihärrale, kes kasvu poolest pole Taidi ninast kuigi palju suurem. Aga seekord ei huvita mind Taidi, Gerda ega Prints – ees on hoopis viisikute katsikud.

Kangelaslik viie lapse ema Solly naeratab tagasihoidlikult ja palub külalistel vabandada, et ta põngerjad ei oska veel eriti hästi käituda. "Praegusest ajakirjandusest on väga raske harivaid artikleid leida," ohkab ta nukralt. "Perenaine toob meie tuppa iga päev terve hunniku ajalehti, aga minusugustele aristokraatidele need huvi ei paku."

Pisike Aksel Albertville ajab jalad harki ja tekitab mõtlikul ilmel ajalehekihile Peipsi järve kujulise loigu.

"Meie, kuldseid retriiverid, oleme pärit Inglismaa ja Šotimaa piirialadelt. Meie esimene teadaolev inimsõber oli lord Tweedmouth, kuid samas pajatab koerarahvasuu ka sellest, et meie kauged esivanemad olid hoopis vene tsirkusekoerad, kelle järeltulijal Nousil laskis lord abieluda tweedi vesispanjeli Bellaga. Sellest abielust sündisid esimesed (tollal kollasteks retriiveriteks nimetatud) kutsikad Ada, Cowslip, Crocus ja Primrose. Ah et te pole tweedi vesispanjelitest midagi kuulnud? Jah, kahjuks on see tõug välja surnud – aga meile pärandas kauge esiema tasakaaluka loomuse, ujumiskire ja kauni karva. Kes ütles, et ilu ei passi pat-

→ "Vabandust, põngerjate käitumine annab veel soovida," ohkab Solly.

ta panna? Kui mul on käsil karvavahetus, siis passivad mu karvad absoluutselt igale poole: kui pererahvas pidevalt põrandat ei kasiks, siis kataks seda kena kuldne vaip! Olen ju KULDNE retriiver – kuldse karva ja südamega koer! Tegelikult on meie tõug üsna noor: kuigi lord Tweedmouth hakkas oma aretustöö kohta märkmeid tegema juba 1835. a., sai meie tõu ametlikuks nimetuseks kuldne retriiver alles 1920.aastal."

Kutsikad, kes mõnda aega on ema pajatusi, suu lahti, kuulanud, tüdinevad sugupuu-jutust ning alustavad energilist edasi-tagasi kappamist. Vaja ju treenida: retriiverid on loodud nii seltsi-, teenistus- kui jahikoerteks.

"Rootsisse, kus mina paar aastat tagasi sündisin, jõudis esimene kuldne retriiver juba 1927. a. – sellel leedil oli kaunis nimi Noranby Juno. Eestisse saabusid mu sugulased küll alles 1985. aastal, kuid nüüd on meid siin juba nii palju, et koondame juba oma pererahva ken-

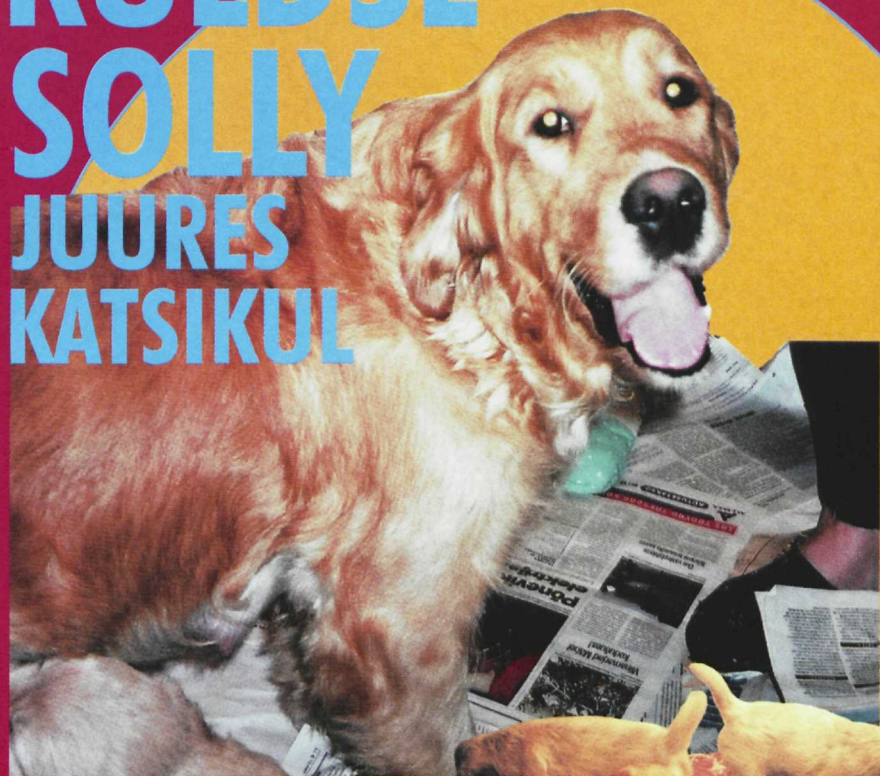
nelklubisse. Aleksander Suur!" kõrgendab Solly korraka häält. "Jäta kohe Alter Ego saba rahule!"

"Esimese pesakonna nimed algavad tavakohaselt a-tähega," selgitab Solli perenaine Livia Roomets. "Järgmised õed-vennad saavad b-tähega nimed ja nii edasi. Solly ja ta sõbra Maria palvel jätame Antonio Banderase ja Aleksandria Aiselle endale."

"Tegelikult on mul ka peen nimi passis," uhkustab Solly. "Impayables Strong Solero! Aga pererahval pole nii palju aega, et kogu nime välja öelda! Eestlased on ju nii kidakeelsed!"

Kutsikad aga ei hooli uhkest nimest: äkitselt kallale tulnud nälg ajab neid emapiima luttima. Luts-luts-luts! – ütles veel, et aadlipäritolu-ga põnnid!

Leelo Tungal

↑ "Mina hakkän suurest peast jahimeheks!" arvab Aksel Albertville.

PÄÄSTA MIS PÄÄSTA ANNAB!

Üks tänavustest **LEGO-UUDISTEST** on päästemasinate ja -meeskondade uuendamine. Teaduse ja tehnika arenemisega muutub elu muudkui keerulisemaks, tempo üha kiiremaks – eks siis vajata ka aina keerulisemaid masinaid ja üha vapramaid päästjaid. Selge see, et iga seda sorti uudist tuleb laiemalt tutvustada ja reklaamida.

Viimasel ajal vaidlevad täiskasvanud selle üle, kas laste jaoks sobib reklaami teha või ei. Ühed ütlevad: "Miks mitte!", teised arvavad, et sellised asjad tuleks ära keelata.

TRIIBU-LIINE otsustas selles asjas oma sõpradelt ja sugulastelt nõu küsida. Niisiis: joonistage ja kirjutage, kas, kuidas ning mida sobib lastele reklaamida.

Võiksite ka ise proovida mõne reklaampildi ja -lause väljamõtlemist. Ootame teie kraami... ei, reklaami ikka **15. aprillini!** Parimatele auhinnad **REKATOLT!**

PE $\frac{13}{1378}$ 2001, 3

LEGO

LEGO esindaja Eestis:
AS Rekato